

Kazalo vsebine

OD SPOMINOV IN DOSEŽKOV V NOVO DESETLETJE	2
Bili smo in smo še danes – otroci	2
Ob visokem jubileju	4
Ob 70-letnici organizirane predšolske vzgoje in 20-letnici samostojnega Vrtca Beltinci	6
Vrtec Beltinci znova samostojen vzgojno-varstveni zavod	8
Pogled nazaj	9
Svet zavoda Vrtca Beltinci	14
Z roko v roki	14
Vrtec v Beltincih skozi desetletja	15
Zaposleni v Vrtcu Beltinci skozi časovna obdobja	19
IZ NAŠIH ENOT	21
Vrtec Beltinci skozi čas	21
Ko pogled ne seže nazaj v daljavo pred 70. leti	23
Vrtec »Sonček« Dokležovje danes in nekoč	24
Potovanje skozi čas v enoti »Sodček« Gančani	26
V sožitju z okoljem enota »Mlinček« Ižakovci	29
Enota »Slamica« Lipovci	32
Enota »Cigelček« Melinci	35
Pustite nam ta svet	37
Včasih smo v vrtcu tudi kakšno ušpičili	37
Moji spomini	38
Od varovanke do mamice in zaposlene v Vrtcu Beltinci	39
S samoevalvacijo do zadovoljnih obrazov	40
V VRTCU BELTINCI LETOS PRAZNUJEMO	41
Dogodki ob obletnici vrtca	41
Želje otrok vrtcu Beltinci za rojstni dan	45
To smo mi... še danes - otroci	46

OD SPOMINOV IN DOSEŽKOV V NOVO DESETLETJE

Bili smo in smo še danes – otroci ...

... je geslo, ki smo ga zaposleni Vrta Beltinci izbrali za praznovanje naše obletnice. Vrtec praznuje – izpisali sta se dve okrogli obletnici.

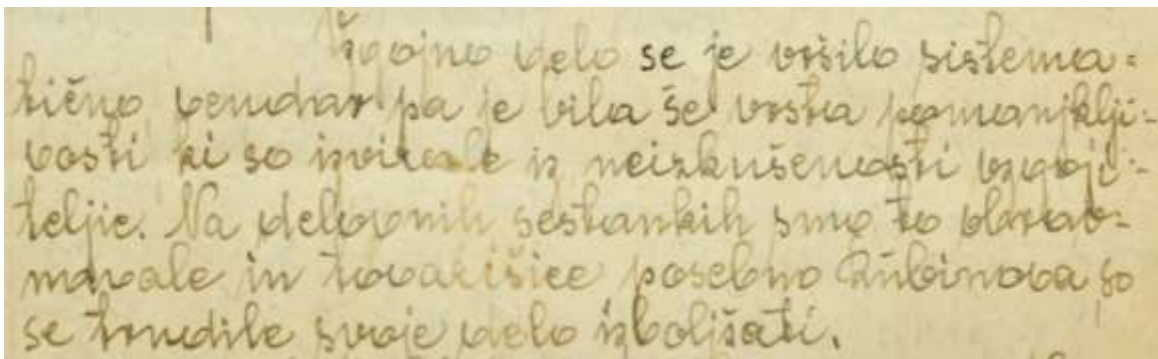
Sedemdeset let organizirane predšolske vzgoje na območju Beltincev je nedvomno časti in ponosa vredna obletnica. Lične, s črnilom zapisane črke na porumenelih listih sedemdeset let stare kronike pričajo o tem, da je bilo zavedanje o pomenu vključevanja majhnih otrok v institucionalno vzgojo prisotno že pred mnogimi leti. »Da ne bi bili otroci prepuščeni sami sebi, ker so bile matere zaposlene bodisi na posestvu ali pa z gospodinjstvom.« Skozi leta se je pojmovanje o pomenu vrta spreminjalo. Vedno bolj se je uveljavila miselnost, da je vrtec

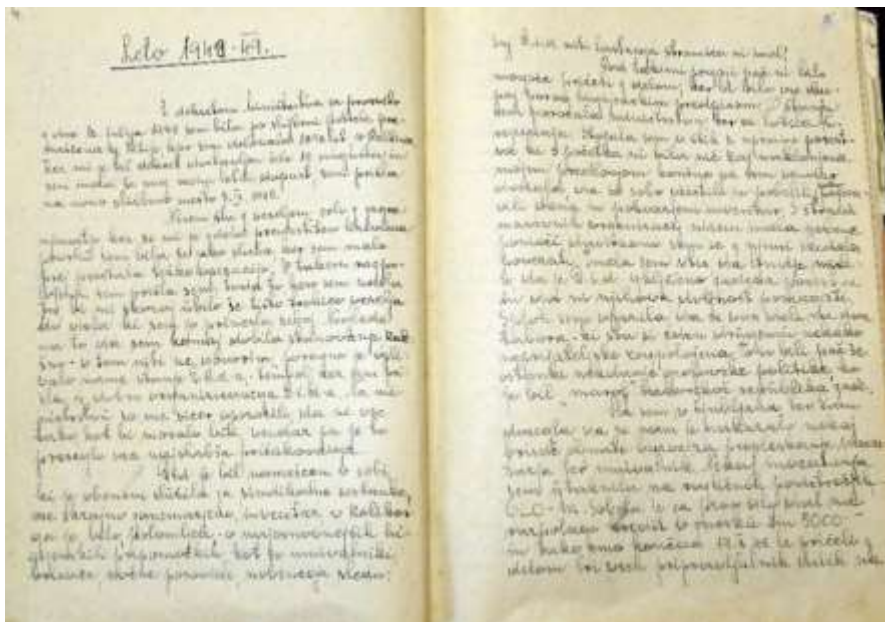
veliko več kot le varstvo, medtem ko so starši na opravljanju svojih službenih dolžnosti. Vrtec je institucija, ki nudi možnost uveljavljanja, druženja, sodelovanja in razvoja veščin, ki so v sodobni družbi vedno bolj potrebne.

Dvajset let delovanja samostojnega zavoda Vrtec Beltinci je krajša doba, a nič manj bogata z izzivi, napredkom in strokovno rastjo naše ustanove. Veliko pomembnih sprememb se je zgodilo od leta 1997 do danes – na organizacijskem, strokovnem, miselnem, vodstvenem in drugih področjih.

S hvaležnostjo v srcu prebiram kroniko, ki so jo skozi desetletja pisali naši predniki. So takrat sploh razmišljali, kakšno vrednost so zapisali v te knjige? Zakaj so se sploh lotili tega pisanja? To je vendarle odraz nekega naprednejšega razmišljanja, razgledanosti ljudi, ki so vodili vrtec in vzgajali generacije.

Praznovanje obletnice je gotovo prelomnica, je priložnost, da se za trenutek ustavimo in pogledamo nazaj. Posebno zahvalo izrekamo tistim, ki so ustvarjali zgodbo vrta in skrbeli za to, da se danes piše sedemdeset let neprekinjenega delovanja. Da so zbirali informacije, jih zapisovali in jih do danes ohranjali.

Zapis v kroniki iz šolskega leta 1948/49

Tudi danes se trudimo, da ime Vrtca Beltinci ponosno predstavljamo navzven. V decembru leta 2010 sem ob prevzemu vodenja vrtca kaj kmalu ugotovila, da je zgrajen na trdnih temeljih. Strokovno delo, organizacija dela, prav tako poslovodenje je bilo vzorno urejeno. Naša naloga je, da začeto nadaljujemo in se trudimo biti vedno boljši. V enem članku sem zapisala: »Verjamem v svoje sodelavce.« Brez dobrega sodelovanja in zaupanja do vseh zaposlenih si težko predstavljam opravljati svoje delo. Zavedamo se svojega poslanstva, naše vizije in temeljnih vrednot, ki so usmerjene v dobro otrok. Z vso odgovornostjo do staršev smo odprti za različne načine sodelovanja, upoštevanja predlogov in mnenj.

Nenazadnje izrekamo iskreno zahvalo naši ustanoviteljici Občini Beltinci. Vsa ta leta je vzorno skrbela zato, da je poslovanje vrtca potekalo nemoteno. Redno je pokrivala finančne obveznosti do vrtca in omogočala dobre pogoje za delo in bivanje naših malčkov. Vse enote so bile obnovljene, prostorski pogoji so kvalitetni. Želimo si, da bi dobro sodelovali tudi v prihodnje.

Vrtcu Beltinci želim ob njegovi obletnici vse najboljše. Naj se njegova pot nadaljuje tako, da bo svet obdan z veliko odraslih in odgovornih ljudi, ki bodo s ponosom dejali: »Ko smo bili mali, smo vrtec v Beltincih obiskovali!«.

Martina Vidonja,
ravnateljica

Uporabljamo vilice pri kosilu. A. ugotovi, da nima svoje vilice, zato vpraša: »Ka pa meni PIKMO?«

(iz enote Melinci)

Ob visokem jubileju

Praznovanje jubilejev je vedno povezano s spomini na prehojeno pot kot tudi z načrti za naprej. Ob tem se spomnimo vseh opravljenih prehojenih poti in tistih, ki so pripomogli, da se je vse to v teh letih uresničilo in izpeljalo. Tega v vrtcu prav gotovo ni malo in s ponosom se lahko vsi ozremo nazaj – na sedemdeset let delovanja.

Kot že sam naziv vzgojno-varstveni pove, opravlja vrtec dve zelo pomembni funkciji v otrokovem razvoju, to sta vzgoja in varstvo. Prav v odsotnosti staršev zaradi zaposlenosti so razlogi za začetek delovanja vrtca. Marsikatera družina ni imela možnosti drugačnega varstva kot le v organiziranem varstvu. Ta vidik delovanja vrtca ostaja še danes. Ni več prioriteta dejavnost, še vedno pa je izredno pomembna. Starši se ob vednosti, da je otrok na varnem v času njihove odsotnosti, lažje posvetijo svojim zadolžitvam na delovnem mestu in delo tudi bolj kvalitetno opravijo.

Drug pomemben vidik je vzgoja, kar pa ne pomeni, da vrtec prevzema funkcijo staršev. Osnove vzgoje se in se morajo dogajati v družinskem okolju. Se pa otroka že v rani mladosti vzgaja v smislu delovanja v skupini, med svojimi vrstniki, tako pri igri kot tudi drugih dejavnostih. Pri tem je zelo pomembno, da delujeta vrtec in starši z roko v roki. Iz teh dveh razlogov smo lahko zelo zadovoljni in obenem ponosni, da takšna inštitucija pri nas deluje.

Delovanje vrtca v Občini Beltinci je čutiti na vsakem koraku. Ne mislim samo v smislu varstva in vzgoje, ampak tudi iz vidika vključevanja v delovanje lokalne skupnosti. Težko si namreč predstavljamo potek kakršnekoli prireditve v občini ali njenih vaseh, kjer ne bi bili vključeni otroci posameznih enot vrtca. Tu je seveda izrednega pomena delo vzgojiteljic-vzgojiteljev in pomočnic-pomočnikov v posameznih oddelkih kot tudi posluš vodstva zavoda. Ne gre pa prezreti vloge staršev, ki na takšnih prireditvah spremljajo svoje otroke. To pomeni, da se aktivno vključujejo v prireditve.

Posebno vlogo ima naš vrtec tudi pri poučevanju mladih kadrov, kajti vsako leto se usposablja precejšnje število bodočih vzgojiteljev. S tem dobivajo mladi zelo veliko potrebnih izkušenj pri samem delu in vzgled že izkušenih na tem področju. Tako se preizkusijo v vlogi poklica, ki so ga izbrali in še lažje presodijo pravilnost svoje odločitve.

Občina Beltinci je ustanoviteljica vzgojno-varstvenega zavoda Vrtec Beltinci v skladu z zakonodajo in zato skrbi za materialne in tudi prostorske pogoje. Lahko rečem, da se ves čas trudimo najti rešitve, ki naj bi nudile boljše pogoje tako otrokom kot tudi zaposlenim. Obenem pa je pomembna varnost otrok pri vseh dejavnostih v času bivanja v vrtcu. Vse to je seveda možno le ob sodelovanju z vodstvom, predvsem ravnateljico Martino Vidonja, in z vsemi, ki so del tega. Pomembne in potrebne so tako pripombe ter predlogi zaposlenih kot tudi staršev. Prepričan sem, da s skupnimi močmi lahko dosežemo še več.

Pri tem pa ne gre zanemariti vloge tehničnega osebja, ki so pomemben člen v verigi delovanja vrtca, tako pri prehrani, čiščenju prostorov, okolice in nenazadnje tudi pri finančnem poslovanju. Vsak zaposleni namreč v

okviru svojih pooblastil in nalog prispeva kamenček v mozaiku delovanja vrtca in njegovemu uspešnemu delovanju.

Ob visokem jubileju iskreno čestitam Vrtcu Beltinci in se zahvaljujem tako ravnateljici Martini Vidonja kot tudi vsem zaposlenim za njihov trud pri vzgoji in varstvu naših otrok. Vsem želim obilo uspeha pri delu.

Milan Kerman, župan

Novoletno voščilo S. vzgojiteljici: »Srečno novo leto, pa ka
boš deco bougala.«

(iz enote Melinci)

Fantku J. se je odlepila nalepka na ležalniku in deklica K. mu
reče: »Malo uslini, pa se ti včasih nazaj prijme.«

(iz enote Gančani)

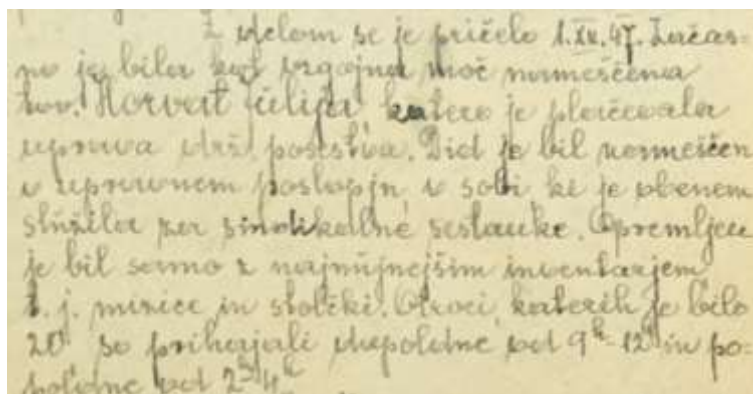
Ob 70-letnici organizirane predšolske vzgoje in 20-letnici samostojnega Vrtca Beltinci

»Otroci so – tako kot zvezde – izjemno, nepopisno lepi, in ko jih gledamo, skrbimo zanje in jih spoštujemo takšne, kot so, ker nam pogosto omogočijo boljše spoznanje, kaj je zares pomembno.«

Bill Sears

Z rojstvom je človeku dano, da vstopi v svet, katerega del bo vse življenje, v svet, ki ga bo vzgajal, učil in oblikoval, in katerega bo tudi sam pomagal sooblikovati. To velja tudi za vse generacije otrok, ki so v sedmih desetletjih obiskovali »böltinški« vrtce.

Vrtec je letos v znamenju praznovanja, saj obeležujejo 70 let organizirane predšolske vzgoje v kraju in 20-letnico samostojnega zavoda Vrtec Beltinci. Z vrtcem praznujejo in se veselijo vsi, ki so kakorkoli z njim povezani in nosijo v sebi spomine nanj – kot njegovi varovanci, kot vzgojiteljice ali drugi zaposleni. Ko obujajo spomine na dogodke in ljudi povezane z vrtcem, v bistvu razmišljajo o sebi in o svoji preteklosti.

Predvsem pa razmišljajo o tistem dragocenem in najlepšem delu človekovega življenja – o najnežnejšem otroštvu, ki je bolj, kot se morda zavedamo in celo priznavamo, povezano tudi z vsem, kar predstavlja kraj in njegovo okolico. To je razvoj kraja v vseh pogledih, to so ljudje in odnosi med njimi, to so običaji, ki jih negujejo v vrtcu, to je skrb za zdravje in negovanje čistega okolja, je jezik in domače narečje, iz katerega otroci postopoma razvijajo zmožnost v slovenskem knjižnem jeziku. To je tudi pogled k sosеду, ne samo bližnjemu, ampak tistemu, ki živi nekoliko dalje, ki se v marsičem razlikuje od nas, vendar nas z njim združuje toliko skupnega in podobnega, zato razvijajo v vrtcu tudi sporazumevalno večščino v tujem jeziku.

Če je bil vrtec v Beltincih, tako kot mnogi vrtci pri nas, ustanovljen predvsem zaradi potrebe staršev po varstvu malčkov, se v tem letu poklanjamo 70-letnici njegove radovednosti, ustvarjalnosti, spopadanju z novimi izzivi in iskanju rešitev ter kakovostnemu delu.

Organizirano predšolsko vzgojo v Beltincih so skozi desetletja zaznamovale številne spremembe, potrebe, želje in pričakovanja ter volja za ohranitev kakovostne predšolske vzgoje. Z gotovostjo trdim, da je danes beltinški vrtec s svojimi enotami sodobna predšolska ustanova, ki zasleduje globalne cilje in načela predšolskega kurikula

kot tudi spoznanja, da otrok, ne glede na svojo individualnost, dojema in razume svet celostno, se razvija in uči v aktivni povezavi s svojim socialnim in fizičnim okoljem ter v interakciji z vrstniki kot tudi z odraslimi razvija lastno družbenost in individualnost. Vse to se lahko dogaja le v vrtcu, kjer so vodstvo in strokovne delavke strokovnjakinje, ki v sodelovanju soustvarjajo življenje ter cenijo otroštvo kot posebno vrednoto življenja.

Prepričana sem, da boste tudi v prihodnje v beltinškem vrtcu v uresničevanju programa in razvojnem snovanju vedeli iskati prave poti in zmogli sprejemati prave odločitve ter tako še naprej uresničevali zastavljeno vizijo *V hiše topline z varnim in strpnim korakom do zadovoljnih obrazov, v veselje otrok in zadovoljstvo staršev ter vseh zaposlenih*. Spoštovani jubilanti, prepričana sem tudi, da vam bo s podporo staršev in razumevanjem okolja ter Občine Beltinci v vlogi ustanoviteljice to uspevalo v polni meri.

Kolektivu Vrtca Beltinci v imenu Zavoda RS za šolstvo iskreno čestitam za vse uspehe in se zahvaljujem vsakemu posebej in vsem skupaj, ki ste v teh 70-letih tkali pisano mavrico doseženega, predvsem pa sreče najmlajših in njihovih staršev.

Želim vam še mnoga uspešna in zadovoljna leta.

Irena Kumer,
predstojnica murskosoboške območne enote
Zavoda RS za šolstvo

V VRTCU JE LEPO ...

»Jes pa rad odin v vrtec, tu man dosta prijatelov, pa se z njimi špilan.«

»Meni je pa fajn, da idemo na sprehod, pa vijdin marsikaj zanimijvoga.«

»Jes pa man v vrteci prijateljice, doma san pa sama.«

»Meni je najlepše, ka se na igrišči špilan, pa gugan.«

»Kumaj čakan, ka de toplo, pa bon v pejsiki z dečkami delau grad, takši velki.«

»Meni je najlepše, gda idemo k Mújri, tan gledamo reko pa mlijn, te se pa špilamo na igralaj.«

(Otroci iz enote Ižakovci o svojem vrtcu)

Vrtec Beltinci znova samostojen vzgojno-varstveni zavod

Še vedno me prevzame tesnoba ob spominu na leto 1997. Kot krajanka Beltincev in vzgojiteljica v enoti Lipovci sem spremljala dogajanje v enoti Beltinci. Navduševali smo se nad prizidkom prostorov za otroke prvega starostnega obdobja, ki se je končno napovedoval v enoti Beltinci in upala sem, da bom lahko službo dobila v domačem kraju.

Vedela sem, da novoustanovljena Občina Beltinci izpolnjuje pogoje in želi, da vrtec Beltinci postane samostojen zavod, da je že začela z aktivnostmi za ustanovitev samostojnega zavoda Vrtca Beltinci. Vendar pa se s tem nisem ukvarjala, saj so bile stvari že dogovorjene tako s strani občine kot s strani vrtca.

Mesto v. d. ravnateljice bo prevzela vodja enote Beltinci ga. Erna Strniša, ki je že bila vključena v postopke ustanavljanja zavoda in gradnjo prizidka. Stvari pa so se spremenile, ko ga. Strniša zaradi daljše bolniške odsotnosti ni mogla prevzeti dela v. d. ravnateljice in peljati postopkov naprej. S strani občine se je začelo iskanje človeka, ki bi prevzel delo v. d. ravnateljice, speljal postopke odcepitve vrtca Beltinci od VVO Murska Sobota, postopke ustanavljanja samostojnega zavoda Vrtca Beltinci, razpisal in speljal postopek za ravnatelja vrtca ter istočasno skupaj z Občino Beltinci vodil in soodločal pri gradnji jaslčnih oddelkov.

Kdo bo zdaj to prevzel? Nobena vzgojiteljica našega vrtca ni bila pripravljena prevzeti te odgovornosti. In tako je na koncu prišla k meni v enoto Lipovci ga. Emilija Kavaš, vodja referata za družbene dejavnosti v občini Beltinci, me seznanila s situacijo ter prosila, da prevzamem to nalogo. Obljubila je, da mi bo pri tem maksimalno pomagala. Naivna, kot sem bila, sem po daljšem premisleku vendarle pristala na njene prošnje. Nisem razmišljala o tem, da ne vem nič o zakonodajnih postopkih, ki jih bo potrebno izpeljati, da nimam veščin vodenja in pedagoškega vodenja. Če nekdo potrebuje pomoč, pač pomagaš. In tako sem bila vržena v morje zakonodajnih postopkov, o katerih nisem vedela nič, vržena v pedagoško vodenje, za katerega nisem imela dovolj znanj in samozavesti.

Vendar pa so stvari stekle. Ob veliki pomoči, podpori, razumevanju in sodelovanju vseh delavcev vrtca, ob pomoči gospe Kavaš in občinske uprave smo začeli postopek za ustanovitev samostojnega zavoda Vrtca Beltinci, gradili in opremljali jaslčne oddelke, upravne prostore in telovadnico. In tako je s 1. 4. 1997 vrtec Beltinci znova postal samostojen vzgojno-varstveni zavod. Speljan je bil postopek za ustanovitev sveta zavoda Vrtca Beltinci, katerega predsednica je postala ga. Marjeta Sraka in skupaj smo izpeljali razpis za ravnateljico vrtca. Izvoljena in potrjena je bila ga. Miroslava Šömen, ki je delo nastopila septembra 1997.

Teh nekaj mesecev je bilo zame in za vse zaposlene zelo napornih. Opravili smo veliko prostovoljnega dela, nihče ni spraševal kdaj, delo je moralo biti opravljeno. Velika zahvala gre vsem delavcem našega vrtca, ki so vsak na svojem področju izvajali delo tako, da so bili otroci in starši zadovoljni. Zahvala gre tudi staršem otrok za njihovo podporo in razumevanje, predvsem pa Občini Beltinci in gospe Kavaš za veliko pomoč in podporo.

Izkušnje, pridobljene v tem času, so mi dale nov vpogled v delo v vrtcu, predvsem pa veliko samozavesti in novih znanj. Nenazadnje pa sem si tako lahko uresničila željo, da delam v domačem kraju.

Cilka Opaka,
prva v. d. ravnateljice samostojnega zavoda Vrtca Beltinci

Pogled nazaj

*Na igrišču nežni biseri rose na travi.
Na igrišču ljubeča roka na otroški glavi.
Se dvigajo v daljavi meglice, sonce sreče lega na otroško lice.
Na igrišču na ljubečih dlaneh odpočiva si otroški smeh.
Radovedne, zasanjane očke pa že v daljavo strmijo,
kaj za meglicami se skriva, odkriti si želijo ...
Manda Carli - Goga*

Sliši se naokrog, povedo mi bivše sodelavke ob slučajnem srečanju. Piše v osnutku koledarja prireditelj Zavoda za turizem Beltinci, objava v »Novicah«, da bo 3. februarja 2017 v gradu odprtje razstave likovnih del otrok ob 70-letnici Vrtca Beltinci.

Zdrznem se in se zavem. Je res preteklo že 10 let, odkar sem skupaj z zaposlenimi pripravljala 60-letnico istega zavoda? Je res minilo že šest let, odkar sem upokojena in izven dnevnega dogajanja v vrtcu? Skoraj ne morem verjeti, a letnice in podatki ne lažejo. Seveda grem na razstavo, saj me še vedno zanima delo vrtca ter likovno ustvarjanje otrok. Sledi program, otroški pevski zbor zapoje vrtčevsko himno: »V hiški topline otroci smo vsi, ob igri in delu rastemo mi ...« ... »Smo šli s prstkom okrog po celem planetu, pa nismo našli tako vesele in tople hiške na svetu«. Himno je pred desetletjem na mojo pobudo izhajajoč iz vizije vrtca spesnila svetovalna delavka Urška Raščan. Uglasbil nam jo je Željko Ritlop, prekaljeni glasbenik in dirigent, Živin in Tenin ati. Ozrem se okrog, nikomur se ni utrnila solza ob pesmici, le meni so se orosile oči. Starši zaverovano gledajo svoje malčke, ki nastopajo. Seveda, to je zanje najpomembnejše in prav je tako. Meni pa so ob petju misli odtavale deset let nazaj v čas nastanka pesmice, v leto 2007 na priprave ob praznovanju 60-letnice vrtca. Hočem pritegniti pa me ustnice ne ubogajo, v grlu me stiska in besedila skoraj ne znam več na pamet. V grajski sobi se stiska veliko ljudi, a razen nekaj starejših vzgojiteljic, bivših sodelavk in kolegic iz drugih pomurskih vrtcev ter nekaj babic, nikogar ne poznam. Toliko novih, mladih vzgojiteljic v samo šestih letih od mojega odhoda. Nastopijo mali folklorniki, torej se je ta tradicija ohranila. Še vedno gojijo otroško folkloro in ohranjajo kulturno dediščino kraja. To me veseli, nabava novih folklornih noš je bila upravičena.

Župan pozdravi prisotne, vesela sem, saj je bil Milan Kerman župan tudi v času mojih dveh mandatov in sva dobro sodelovala. V osmih letih so bile obnovljene vse enote, prostorsko prilagojene Pravilniku o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca (izolacije, okna, sanitarije, oprema, terase, fasade). Največji finančni in organizacijski zalogaj je bila gotovo enota Bibe s pridobitvijo prizidka, s še eno igralnico in zbornico, s preureditvijo obstoječih prostorov za tehnične delavce, kurilnico in kurjavo na toplovodno črpalko ter strešno kritino. Od celotne stavbe nekdanjega »Marlesa« so ostali le okvirji, vse drugo je bilo zamenjano. Krog investicij in investicijskega vzdrževanja je bil sklenjen jeseni 2007. V novem šolskem letu so otroci stopili v

povsem nov vrtec. Pogoji za življenje in igro otrok ter delo zaposlenih so bili idealni. Vse to s pravočasno pripravo in dobrim delom vodstva/uprave ter razumevanjem in posluhom za potrebe predšolskih otrok v občini s strani občine ustanoviteljice in župana. Postali smo eden najsodobneje urejenih vrtcev v Sloveniji. Še danes sem ponosna na vse to in hvaležna županu.

Ravnateljica Tina razdeli priznanja in zahvale sodelujočim pomurskim vrtcem na likovnem razpisu, ki so ga izvedli za to priložnost. Krasno – to je nekaj svežega – na naših letnih razstavah ob kulturnem prazniku »Bibe v svetu barv« so razstavljali le naši varovanci. Vesela sem, da se stvari spreminjajo in bogatijo, da so bile zadolžene za izvedbo kreativne. Tega sem jih učila, vedno dodajte kaj novega. Rutina in stopanje na mestu vas ubija. Dnevna rutina je temelj in zakon le pri najmlajših, ki se v stalni rutini in ponavljanju najbolje znajdejo. Srečni in zadovoljni so ob znanih stvareh, ko ni presenečenj. Kakor hitro prestopijo prag tretjega leta (sedaj morda že prej), je potrebno stvari spreminjati, nadgrajevati, takrat so presenečenja dobrodošla.

Ogledam si prekrasno razstavo. Pri določenih izdelkih se ustavim in se čudim – je možno, da so jih ustvarili otroci sami? Saj menda ne obstajajo več vzgojiteljice, ki bi otrokom »držale« barvice ali čopiče ... Dobre vzgojiteljice dajo otrokom na razpolago le barve in materiale ter jim pustijo naslikati svojo sliko. Le kdo je to narisal? Koliko let je imel otrok? Vse risbe so brez podatkov. K sreči me nagovori znana domača vzgojiteljica in jo vprašam. »Ne ne, današnje razstave pripravljamo brez podatkov,« mi pojasni. Oh, se začudim in se spomnim, kako smo včasih pazili, da je imel vsak otrok razstavljeno vsaj eno svojo risbo. Nato smo zagate s preveč izdelki reševali tako, da smo jih opremljali z imeni oddelka, kjer so se vsi našli. Glej, ponovno nekaj novega in boljšega! Zadovoljna odhajam.

Povabljen sem tudi v oddelek k otrokom. Pripovedovala jim bom, kako je bilo v vrtcu takrat, ko njih še ni bilo na svetu.

Pokliče me ravnateljica in me uradno zaprosi za moj prispevek v zborniku, ki ga želijo izdati ob 70-letnici. Joj Tina, o čem naj pišem, ko nisem več na tekočem in se je veliko spremenilo? V zborniku ob 60-letnici smo zbrali le aktualne prispevke. Tisti ob 50-letnici vrtca, čisto na začetku mojega ravnateljstva, mi je malo ušel iz spomina, saj je preteklo že 20 let. Vmes smo jih izdali kar nekaj: 30-letnica enote Sodček – Gančani, 25-letnica enote Slamica – Lipovci, 20-letnica enote Cigelček – Melinci. Izdajali smo bilten Malih in velikih korakov, publikacije za starše. Kar veliko je bilo tega. »Spomnite se!« je rekla. »Od prve ravnateljice samostojnega vrtca pa res moramo nekaj objaviti ob tako visokem jubileju.«

Razstavo sem vzela le kot iztočnico in polovica prispevka je že napisana. Spomini so se začeli vrstiti, kot bi obračala liste v foto knjigi mojega vodenja vzgojno-varstvenega zavoda – Vrtca Beltinci (8. 9. 1997–31. 12. 2010). Vsega dogajanja ni mogoče zajeti in vseh ni možno omeniti, kar tudi ni moj namen. Vsak zase najbolj ve, kaj je doživel, se učil, rasel, dosegel, presegel, opustil ali zameril v času trinajstih let mojega ravnateljstva. Obudila bom le nekaj glavnih dogodkov, ki so me v času in prostoru povezali z vrtcem, otroci, starši in zaposlenimi.

Otvoritev kuhinje

Prva večja naloga je bila odprtje oddelkov prvega starostnega obdobja. Sodelovanje z likovnikom OŠ Ferijem Poredošem in otroci najstarejšega oddelka nam je prineslo plakat, ki je služil za sceno. Ta je pozneje postal logo in razpoznavni znak Vrtca Beltinci, enota je po njem dobila ime Bibe. Sledila je 50-letnica enote Beltinci, ki jo že od takrat štejemo kot letnico ustanovitve Vrtca Beltinci, čeprav so ostale enote mlajše. To je bil neponovljiv dogodek na igrišču, s torto velikanko in Stenom Vilarjem, s katerim se je začelo dolgoletno prijateljstvo. Iz njegove pesmi smo si sposodili moto praznovanja **Vsi skupaj smo otroci, saj radi sanjamo**, ki smo mu sledili vsa leta. Še en rek, ki je bil obešen na hodniku vhoda uprave in oddelkov prvega starostnega obdobja, me je spremljal in sem ga velikokrat ponavljala: **»... če imaš cilj, najdeš tudi pot do cilja.«** Cilje sem vedno imela, zato sem hodila po shojenih in neshojenih poteh, na katerih so mi nekateri težko sledili. Tako sem v dva oddelka vpeljala vzgojno delo po metodologiji Korak za korakom. Bilo je v enoti, kjer so mi strokovne delavke sledile, kar je za seboj potegnilo spremembo prostora, opreme in kotičkov. Ko sem hišniku naročila naj prežaga omare, da bo višina primerna otrokom in bomo kotičke lahko postavile, sem morala na zagovor k strokovni delavki na občino, češ da uničujem novo opremo. Danes si frontalnega dela verjetno nobena strokovna delavka ne predstavlja več, delo v kotičkih je otrokom prijazno in utečeno. Hud strokovni izziv je bilo tudi uvajanje kurikuluma. Vzgojiteljski zbor je o odločitvi moral glasovati, rezultat je bil zelo tesen. Uvajali smo ga v drugem krogu prijavljenih vrtcev Slovenije, imenovali smo projektni tim ... Kar sem govorila takrat, se je potrdilo, stopili smo na pot sprememb, ki pri vseh niso bile dobro sprejete. Prinesle so nam nenehen izziv, ki nam je omogočal strokovni razvoj in osebno rast za celoten ali pa vsaj strokovni kolektiv. Upam, da bi se s to trditvijo danes večina strinjala.

50- obletnica Vrtca Beltinci

Naslednje točke razvoja stroke so bili projekti. Bilo jih je kar nekaj, zato bom omenila le nekatere: Državni in mednarodni projekt FIT Slovenija – izobraževanja kadra, neposredno delo z otroki po njihovih smernicah na področju gibanja; večje prireditve: Otroci sveta, Svet gibanja, svet veselja, Učimo za življenje/Fit hoja – hoja za zdravje ...; Malček braček, ki je postal del dnevnega kurikuluma z vedno novimi vsebinami (lutkovno animacijske predstave zaposlenih in staršev, abonma); Unicefovi projekti; projekti posameznih enot, ki so jih povezovala s krajem, okoljem in so dajale pečat prepoznavnosti posameznim enotam. Na ta način so enote ob uradnih imenih postopoma dobile še imena, ki so jih povezovala s tradicijo kraja, izročilom ali kar z obstoječim logom.

V letu 2007 smo se vključili v projekt Kakovost za prihodnost vzgoje in izobraževanja, ki je bil najtrši oreh za vse nas. Imenovana projektna skupina je bila skupaj z menoj dokaj »bosa« na tem področju. Kot družboslovci nismo bili večči »gospodarskega« razmišljanja. Težko je bilo nam, kaj šele celotnemu kolektivu. Metodologija Demingovega kroga PDCA in njegova uporabnost v predšolski praksi nam je dala ogromno razmišljanja in še več dela: ugotovi stanje, načrtuj, izvedi, evalviraj. Krog, ki se nikoli ne ustavi in nima konca. Veliko je bilo nerazumevanja, vprašanj (konstruktivnih, pa tudi tistih, kaj nam je tega treba!), kaj bodo otroci imeli od tega, strahu, nelagodnosti in izogibanj, notranji in predvsem zunanji presoji. Celu šale smo znali zbijati na ta račun, da je bilo lažje. Počasi je steklo. Začeli smo dojemati bistvo, videli smo neposredno korist na vseh področjih dela. V medsebojnih odnosih, komunikaciji, tudi v preprostih rešitvah, kje je kaj, do kdaj je potrebno kaj oddati, evalviranju prireditev ... (interna pravila, oglasne deske, delo s starši ...). Takrat je kakovost začela dobivati vse jasnejše obrise in konkretno podobo. Uspeh je bil kronan s pridobitvijo certifikata kakovosti, ki smo ga kot JVVZ – Vrtec Beltinci v Sloveniji dobili osmi. Sebe, starše, goste, predstavnike SIQ in lokalno skupnost smo nagradili z neponovljivo predstavo po Urškinem scenariju in v izvedbi zaposlenih. Ja, to so res lepi spomini. Res bi želela danes slišati, kaj zaposleni mislijo o tem. A sem bila z odločitvijo na pravi poti?

Po obdobju pridobitve naziva FIT vrtec in certifikata kakovosti so bila prizadevanja na področju ekologije skoraj lahka. Vse v zvezi s tem je tako že potekalo, potrebno je bilo poročanje, podpis listine in izpolnitev formalnih

nalog, kar pa je imenovani tim strokovnih delavk tik pred mojim odhodom zmozel samostojno. Naziv EKO vrtec in pripadajočo zastavo kot zunanji simbol je Vrtec Beltinci prejel po mojem odhodu.

V spomine in razmišljanja sem skušala povezati tri osnovne faktorje – OTROKE, STARŠE in ZAPOSLENE, ki izhajajo iz POSLANSTVA in tvorijo VIZIJO. Nekaj manj sem razmišljala o starših, ker trenutnih ta zgodovina gotovo ne zanima, takratnim pa je vrtec in moja ocena danes brez pomena.

Dragi VRTEC, ravnateljica, zaposleni, otroci in starši, ki se me morda spomnite, stari starši! Želim vam najlepše praznovanje in izrekam iskrene čestitke ob visokem jubileju. Bodite uspešni in dokažite, da je bilo vredno truda.

Mira Šömen,
prva ravnateljica samostojnega zavoda Vrtca Beltinci

*V hiše topline z varnim in
strpnim korakom
do zadovoljnih obrazov.*

Pogovarjamo se o mamicah.
Vzg.: »Kako je ime tvoji mami?«
A.: »ATI.«

(iz enote Melinci)

Svet zavoda Vrtca Beltinci

Svet zavoda je najvišji organ vrtca in opravlja naloge, določene z Zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja in Odlokom o ustanovitvi vrtca.

Svet zavoda Vrtca Beltinci je sestavljen iz predstavnikov sveta staršev (3 člani), ustanovitelja (3 člani) ter predstavnikov delavcev vrtca (5 članov).

Izvoljeni in imenovani člani zadnjega mandata (od maja 2013 do maja 2017) so bili:

- predstavniki ustanovitelja Občine Beltinci: Genovefa Virag, Darinka Pucko in Mateja Cigut,
- predstavniki staršev: Tadej Granfol – predsednik Sveta staršev, Jelka Klemenčič in Ksenija Raščan Beuermann,
- predstavniki vrtca: Suzana Kuzma, Brigita Tivadar, Andreja Jerebic, Štefan Forjan in Renata Zver.

Svet zavoda imenuje svoje člane za štiri leta in deluje v skladu s poslovníkom Sveta zavoda.

Ob praznovanju visokega jubileja je skozi čas opaziti številne spremembe, potrebe, želje, pričakovanja in krepitev kakovostne predšolske vzgoje.

Za uspešno delovanje in razvoj beltinskega vrtca so prav gotovo veliko prispevali vsi bivši in dosedanji člani Sveta zavoda, zato se vsem, ki ste v teh letih bili del našega življenja in ste soustvarjali podobo našega vrtca, zahvaljujem za dobro opravljeno delo.

Renata Zver,
predsednica Sveta zavoda

Z roko v roki

Starši smo tisti, ki zaradi naših otrok potrebujemo storitve vrtca. Starši smo prav tako tisti, ki lahko sodelujemo in sooblikujemo program vrtca preko sodelovanja v svetu staršev po posameznih oddelkih in v Svetu zavoda Vrtca Beltinci, kjer imamo starši tri predstavnike. Tako smo predstavniki zaradi dobrega sodelovanja z vsemi deležniki (sodelavci vrtca, predstavniki občine kot ustanovitelja in starši) sproti obveščeni o dogajanju in dogodkih. Strokovni tim vrtca ima posluš za potrebe nas staršev, ki smo glasniki naših otrok in nam omogoča raznorazna dodatna strokovna predavanja, ki so odprta za splošno javnost. Naše otroke tako vsako leto razveselijo prijazne vzgojiteljice po oddelkih in le-te tudi z zaključno prireditvijo, ki je iz leta v leto bolj obiskana – kar priča o tem, da se »naše« vzgojiteljice potrudijo za dobro počutje naših otrok.

To izjavo podajam kot dolgoletni član Sveta staršev Vrtca Beltinci in predstavnik staršev v Svetu zavoda Vrtca Beltinci z večletnimi izkušnjami sodelovanja z vzgojiteljicami, strokovnimi delavci vrtca Beltinci in predstavniki občine.

Tadej Granfol, predsednik Sveta staršev Vrtca Beltinci

Vrtec v Beltincih skozi desetletja

Iz prvih zapisov kronike beltinskega vrtca izhaja, da se prva organizirana oblika otroškega varstva v Beltincih prične 1. decembra 1947. Od tega leta naprej vrtec deluje pod različnimi imeni in organizacijami: Dom igre in dela, otroški vrtec, VVO, VVZ, VVE.

10. decembra 1996 Občina Beltinci sprejme Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-varstvenega zavoda Vrtec Beltinci, ki svojo samostojno pot prične 1. aprila 1997.

Prvo desetletje: 1947–1957

Pobuda za ustanovitev Doma igre in dela (DID) v letu 1947 pride s strani delavcev beltinskega kmetijskega posestva. DID je bil nameščen na marofu v upravnem poslopju, v sobi, ki je obenem služila sindikalnim sestankom. Oprema je bila skromna, igrač in vzgojnih sredstev malo. Zaradi večjega števila vpisanih otrok se DID preseli v vilo, v kateri je prej stanoval dr. Hajdinjak, nato pa v prostore gradu. DID vodi ga. Pia Semen kot upravnica in vzgojiteljica. Kljub takratnim težkim razmeram se ob prebiranju kronike, katere prva avtorica je prav omenjena ga. Semen, že čuti prve zametke strokovnosti – predavanja za starše in izobraževanje kadra, zato je v kroniki zapisano: »Delo postaja vse bolj sistematično«.

V različnih kontekstih se beseda »otroški vrtec« začne uporabljati v šolskem letu 1950/51.

Kandidati za osnovno šolo 1954

Vrtčevska skupina v gradu 1957

Drugo desetletje: 1957–1967

Otroški vrtec se v tem obdobju srečuje z veliko prostorsko stisko, po drugi strani pa je veliko socialno ogroženih družin, ki si ne morejo privoščiti, da bi otroke vključile v vrtec. Leta 1962 se zaposli vzgojiteljica ga. Vilma Domjan, ki pozneje opravlja delo upravnice. Pod njenim vodstvom se vrtec preseli v prostore stare občine. Leta 1963 se odpre oddelek vrtca v Dokležovju. Prične se sistematična priprava otrok na vstop v osnovno šolo, imenovana program Mala šola.

Vrtec v prostorih stare občine

Tretje desetletje: 1967–1977

Leta 1969 se odpre oddelek vrtca v Gančanih. Sistem plačila oskrbnine se spremeni, zato se vrtec sooča z izpisi otrok. Otroški vrtec Beltinci pristopi kot član k Skupnosti vzgojno-varstvenih zavodov SRS v Ljubljani. Vršilka dolžnosti ravnateljice vrtca postane ga. Ivanka Ritlop. Uvedejo se proste sobote, uvede se tudi obvezni popoldanski počitek.

S 1. septembrom 1976 se vrtec pedagoško združi z VVZ Murska Sobota, s 1. januarjem 1977 pa še upravno in administrativno. Vrtec v Beltincih deluje pod imenom VVZ Murska Sobota, enota Beltinci.

Mini maturanti z go. Vilmo Bratina 1965/66

Dan republike 1975

Četrto desetletje: 1977–1987

Leta 1981 se odpre dislocirana enota vrtca v Lipovcih, leta 1985 pa na Melincih. VVZ Murska Sobota vodi ravnateljica Ivanka Šaruga. Z njeno angažiranostjo in s pomočjo KS Beltinci se 1. maja 1985 odpre novi, štiriodelčni vrtec na Jugovem v Beltincih. Vrata novega vrtca je odklenila in vrtec predala svojemu namenu ga. Pia Semen. Vključeni so otroci od 2. do 7. leta starosti, vrtec še ne razpolaga s prostori za sprejem otrok v starosti od 1 do 2 let. V izgradnjo novih prostorov je bilo vložena veliko prostovoljnega dela s strani strokovnega kadra, staršev in drugih krajanov. Strokovno delo je vedno bolj sistematično in kakovostno.

Otvoritev vrtca na Jugovem v Beltincih 1980/81

Peto desetletje: 1987–1997

Novi vrtec je hitro in dobro zaživel ter kmalu postal premajhen. V štirih oddelkih v Beltincih je bilo vključenih čez sto otrok. Že v letu 1993 se prične razmišljati o dograditvi vrtca, in sicer jasličnih oddelkov za najmlajše. Decembra 1996 Občina Beltinci sprejme odlok, s katerim 1. 4. 1997 ustanovi Javni vzgojno-varstveni zavod Vrtec Beltinci. Z reorganizacijo velikih vrtcev so se izboljšale možnosti za bolj kvalitetno strokovno delo. Za v. d. ravnateljice je imenovana ga. Cecilija Opaka, ki postavlja prve temelje in uspešno izpelje postopek osamosvojitve zavoda. Dograjeni so tudi težko pričakovani jaslični oddelki in telovadnica ob enoti Beltinci.

Otvoritev jaslic v Vrtcu Beltinci – 1997

Šesto desetletje: 1997–2007

Septembra 1997 prične z delom prva ravnateljica samostojnega zavoda Vrtec Beltinci ga. Miroslava Šömen. 3. oktobra istega leta je bila slavnostna otvoritev novih prostorov za otroke 1. starostnega obdobja in ostalih dograjenih prostorov. Leta 1999 je sprejet nov nacionalni dokument Kurikulum za vrtce, ki ga vrtec pod vodstvom nove ravnateljice in strokovnega tima uspešno implementira v prakso. Pedagoško delo se občutno izboljša. Program vrtca je popestrjen z različnimi dejavnostmi: obogatitvene dejavnosti, dodatni programi, plavalni tečaj, letovanje, začetki dela po metodologiji Korak za korakom ipd. Velik poudarek se daje sistematičnemu razvoju na področju gibanja otrok, zato se celotni zavod priključi Mednarodnemu projektu FIT

Slovenije. Vrtec oblikuje svojo vizijo, ki je usmerjena v dobrobit otrok, zaposlenih, staršev in lokalne skupnosti. Vrtec Beltinci v tem obdobju postaja vedno bolj prepoznaven tudi v širši skupnosti. V letu 2000 se odpre šesta enota vrtca, to je enota v Ižakovcih.

Sedmo desetletje: 2007–2017

V letu 2008 je bila v celoti izvedena adaptacija starega dela vrtca v Beltincih, vključno z energetsko sanacijo stavbe, dograditev še enega oddelka, terase, garaže, zbornice in povečanje telovadnice. Pred tem je bila sanirana in urejena centralna kuhinja. V tem obdobju so izvedene tudi energetske sanacije in obnovitve v vseh ostalih enotah. V šolskem letu 2010/11 se vrtec sooči s povečanim številom vpisanih otrok. KS Gančani odstopi svoje prostore v korist vrtca, kjer uredimo dodatni oddelk. Skupno število oddelkov se povzpne na 18. V šolskem letu 2016/17 vrtec v upravljanje prevzame celotno stavbo podružnične osnovne šole na Melincih, kjer pridobimo možnost ureditve dodatnega oddelka. Redno se vzdržujejo igrišča in okolice stavb. V letu 2012 smo izvedli akcijo zbiranja donatorskih sredstev in na ta način nabavili še nekaj igral za otroke 1. starostnega obdobja. Bivanje otrok in opravljanje našega dela poteka v lepo urejenih prostorih, za kar ima naša ustanoviteljica Občina Beltinci velike zasluge. Iskrena hvala!

V letu 2008 vrtec pridobi certifikat kakovosti pri Slovenskem inštitutu za kakovost in meroslovje. Kvaliteta dela je nedvomno na visokem nivoju, zato ga vse do danes vsako leto uspešno potrjujemo. Strokovno delo stalno nadgrajujemo, sledimo novim smernicam, ki jih pridobivamo preko različnih oblik izobraževanj. Sodelujemo z MIZŠ, Zavodom RS za šolstvo (še posebej z OE Murska Sobota), Šolo za ravnatelje in drugimi inštitucijami, ki nam dajejo pomoč in oporo pri opravljanju našega poslanstva. V letu 2010 si vrtec pridobi zeleno zastavo in postane EKO vrtec.

Naš program smo v zadnjih desetih letih nenehno izpopolnjevali in mu dodajali nove vsebine. Izvajali smo obogatitvene dejavnosti, se vključevali v projekte, ki so bili ponujeni s strani različnih zunanjih sodelavcev. Posebno pozornost posvečamo sodelovanju s starši v različnih oblikah. Trudimo se biti prepoznavni v lokalnem okolju, zato sodelujemo na prireditvah, pripravljamo delavnice za ne vključene otroke, pa tudi v širšem slovenskem prostoru. Povezujemo se z drugimi vrtci v Sloveniji, z osnovnimi in srednjimi šolami.

Nastop otroške folklorne skupine Vrtca Beltinci – februar 2017

Ravnateljica ga. Miroslava Šömen se upokoji decembra 2010. Na delovno mesto ravnateljice je z 31. 12. 2010 imenovana Martina Vidonja.

Zaposleni v Vrtcu Beltinci skozi časovna obdobja

Vodstveni delavci skozi zgodovino:

- prva upravnica: Pia Semen 1950–1962
 - v. d. ravnateljice: Vilma Bratina 1963–1972
 - v. d. ravnateljice: Ivanka Košir 1972–1976
17. 3. 1977 se vrtec Beltinci priključi VVZ Murska Sobota.
- ravnateljica: Ivanka Šaruga 1977–1990
 - pedagoški vodja: Marija Camplin 1977–1980
 - pedagoški vodja: Jožica Roš 1980–1984
 - pedagoški vodja: Marija Horvat 1984–1996
 - v. d. ravnatelja: Dane Katalinič 1991–1991
 - v. d. ravnateljice: Marjeta Obal 1991–1993
 - ravnateljica: Lidija Godec 1993–1997
1. 4. 1997 postane Vrtec Beltinci samostojen zavod.
- v. d. ravnateljice: Cecilija Opaka 1997–1997
 - ravnateljica: Miroslava Šömen 1997–2010
 - ravnateljica: Martina Vidonja 2010–

Strokovni kader:

Julijana Horvat, Lojzka Končnik, Magdalena Cvetko, Pia Semen, Mihaela Zver, Marija Temlin, Olga Bakan, Pavla Štok, Zlata Tuokšar, Janja Rutin Gorišek, Zinka Potočnik, Barica Lovrenčič, Milena Sreš, Katica Franko, Marija Glavač, Marija Pešti, Vilma Domjan Bratina, Jolanka Kutoša, Violeta Casar Železen,

Ivica Belovič, Anica Füle, Vida Mlinarič, Anica Mesarič, Mojca Pelc, Cvetka Škaper, Danica Roškar, Zdenka Barber, Suzana Korošec, Katica Rozmarič, Mateja Pozdrec, Milena Vigali, Ksenija Donko, Cvetka Dugar, Majda Lendvai, Irma Cigüt, Bernarda Feguš, Darja Kous, Renata Balažic, Suzana Varga, Ivanka Hartman, Olga Titan, Marjeta Rotdajč, Alojzija Horvat, Barbara Bakan Gjerkeš, Mancika Vegič, Pavla Škerget, Vlasta Gavrilovič, Kristina Novak, Valerija Koltaj, Aranka Geč, Marija Tibaut Zadavec, Marija Žalig, Viktorija Kontrec, Ivanka Lackovič, Milena Krauthaker, Mateja Klemenčič, Agica Novak, Andreja Ščančar Strniša, Slavica Mertük, Martina Vidonja, Mirjana Horvat, Robert Duh, Janja Legen, Jasmina Ftičar, Sanja Balažic, Martina Pozdrec, Katja Zadavec, Martina Vučko, Anita Mesarič, Janja Sečko, Suzana Marič.

Tehnični kader:

Marija Markoja, Barbara Štokaj, Vera Sešlek, Marija Štaus, Ana Temlin, Gizela Glavač, Verona Sabo, Irinka Sabo, Marija Mertük, Terezija Slamar, Katica Roth, Regina Kohek, Brigita Zorko, Elizabeta Brunec, Elizabeta Škafar, Terezija Mesarič, Danica Forjan, Marija Maučec, Vesna Prša, Jožefa Mesarič, Slavica Sraka, Milica Šarkanj, Vesna Radošević, Mateja Kurboš, Marija Kuzma, Ana Rous.

Zaposleni v šolskem letu 2016/17:

Martina Vidonja, ravnateljica

Štefan Forjan, računovodja

Lilijana Ritlop, poslovna sekretarka

Gregor Zver, organizator prehrane in ZHR

Urška Raščan (pd.) nadomešča Monika Šlichthuber Jerebic, svetovalna delavka

Vzgojiteljice:

Romana Farkaš Erdelji, Helena Vargazon, Darinka Gruškovnjak, Dragica Jakšič, Dušanka Erjavec, Monika Tkalec, Milena Balažic (b.), Jožefa Maučec, Cecilija Opaka, Alenka Balažic, Tanja Zver, Metka Sobočan, Vesna Horvat, Darja Ošlaj, Damjana Erjavec, Martina Poredoš, Sonja Serec, Renata Zver, Marjeta Sraka, Simona Vöröš.

Pomočnice/ki vzgojiteljic:

Gordana Sobočan, Ines Antolin, Dejan Pozdrec, Lea Puhan, Suzana Horvat, Zdenka Mujić, Janja Škraban, Metka Mertük (b.), Rebeka Zver, Tamara Mesarec, Snežana Lazarević, Andreja Jerebic, Nataša Nemeč, Brigita Tivadar, Marija Sabotin, Danijela Slavic, Bernarda Erjavec, Suzana Kuzma, Bernarda Koren, Barbara Rehn Rous, Jasmina Marič, Silva Mesarič.

Tehnični kader:

Marija Sraka, Borut Kolar, Marija Antolin, Renata Šebjan, Suzana Hanc, Cvetka Prodnar, Jakob Vöröš, Vera Smodiš, Matejka Smodiš, Majda Kohek, Cvetka Mujdrica, Anita Poredoš.

Upokojeni delavci:

Marija Gostan, Katarina Kreslin, Hedvika Kar, Ana Žalig, Marija Zdravec, Marjeta Golob, Matilda Pucko, Marija Vinkovič, Anica Lackovič, Eva Šebjan, Bernarda Ozvatič, Ivanka Košir, Ema Cigüt, Erna Strniša, Marija Zdravec, Jožef Krauthaker, Rozika Ülen, Marjeta Mesarič, Miroslava Šömen.

Kolektiv Vrtca Beltinci

IZ NAŠIH ENOT

ENOTA BELTINCI

Vrtec Beltinci skozi čas

»Vse, kar moram vedeti o tem, kako je treba živeti, kaj je treba početi in kakšen moraš biti, sem se naučil že v vrtcu. Modrost me ni čakala na vrhu šolanja, ampak v peskovniku na otroškem igrišču ...«

Robert Fulghum

Ko sem nekega marčevskega jutra prihajala v službo v Vrtec Beltinci, so se mi v glavi porajale misli, kaj napisati ob takšnem jubileju, kot je 70 let delovanja vrtca v Beltincih.

To jutro je sonce še posebej obsijalo vrtec, v zraku je bilo začutiti pomlad in zastave so plapolale v vetru. Starši so odhajali, vozila so dostavljala različne stvari, iz igralnic je bilo slišati otroško čebljanje. V pisarnah je potekal pogovor, iz kuhinje je prihajal vonj po pripravi hrane. Iz pralnice in hišnikove delavnice je bilo slišati vsakodnevne zvoke strojev in naprav. Torej, v našem vrtcu je bilo videti vse vsakdanje. »A je bilo tako tudi pred 70-imi leti?« sem se vprašala. Ne vem. Predvidevam, da je nekaj bilo enako ali podobno, nekaj pa drugače. Otroci so otroci nekoč in danes, otroška iskrenost, radovednost, igrivost in nagajivost so ostale iste. Mogoče se skozi leta spreminja njihova igra in dejavnosti. In ob ogledovanju prve kronike vrtca, prvih zapisov vodij sem ugotovila, da so se nekoč ukvarjali s podobnimi težavami vzgoje in izobraževanja kot danes. Iz fotografij tega obdobja sem razbrala nasmejane, razigrane in vesele otroke ob igri igrač iz naravnih materialov. Otroci so imeli manj igrač, manj so obolevali in se bolj veselili praznikov. Vrtec je rasel z vključevanjem vse več otrok, v pridobivanju novih kadrov in prostorov ter tako postajal vse bolj prepoznaven del lokalne skupnosti in družbe.

Igrače v vrtcu nekoč

Starši predstavljajo igrače svojega otroštva

V Kurikulumu za vrtce (1999) se za področje družbe med drugimi navajata globalna cilja oblikovanje osnove za dojemanje zgodovinskih sprememb; spoznavanje, da se ljudje in okolje, družba in kultura v času spreminjajo ter spoznavanje ožjega in širšega družbenega in kulturnega okolja. Tudi v projektu Vrtec skozi čas smo izpostavili ta dva cilja. S tem projektom obeležujemo obletnice. Vsako leto se v našem vrtcu ali enoti izvajajo projekti, ki so zgodovinsko naravnani, ki ohranjajo kulturno dediščino in nas še bolj navezujejo na lokalno skupnost.

In kaj vse smo v okviru tega projekta počeli?

Pogovarjali smo se o našem vrtcu, spoznavali zaposlene in njihovo delo ter vlogo pri izobraževanju in vzgoji otrok. Ogljedali smo si prostore, kjer je nekoč bil vrtec; obiskali so nas nekdanji zaposleni in varovanci vrtca ter z nami delili spomine. Starši so nam predstavili igrače in igre, s katerimi so se igrali nekoč. Sodelovali smo na likovnem natečaju na temo »Bili smo in smo še danes – otroci«.

Izvajanje dejavnosti smo prilagodili starosti otrok. Za pomoč pri izvajanju tega projekta smo prosili starše, stare starše, nekdanje zaposlene, zato se vsem, ki ste pomagali pri izvedbi tega projekta, iskreno zahvaljujemo.

Tudi tokrat smo naredili fotografije veselih in srečnih otrok, ki so dokaz tega časa in bodo nekoč spomin na lepo preživete dni v vrtcu Beltinci.

Zdenka Mujić

Ko pogled ne seže nazaj v daljavo pred 70. leti

Morda za nekoga daleč, a mnogi čutijo energijo, ki ne izgublja sijaja.

Kaj pa moja skoraj štiri desetletja? Tu je nekaj nevidnih koškov listov knjige nepozabnih spominov. Po treh desetletjih sem iz vrtca Rakičan in enote Melinci prišla v Beltince. Ubrala sem pot med najmlajše, kjer že devet let s ponosom pomagam blažiti prve ranljive poglede v nov svet.

Skupaj vedoželjno spoznavamo nove prostore, z neznanimi obrazi kujemo nova prijateljstva, delimo čarobnost prvih besed, boječe strmimo v daljavo, da bi nam uspelo sestaviti prve korake. Čudovito je predano objeti in sušiti kristalčke solz, kajti vsak otrok bliskovito vrača nevidne cekine v hvaležnost.

A, še preden se jesen preveša v zimo, se odpro vrata v svet domačnosti. To dokazuje žar neustavljivosti v gibanju, glasbi razigranosti, ki že tvorijo širjavo kratkih besed in povedi. In tako se kmalu rodijo trenutki, ko je prihod v vrtec svetleč kot odhod domov. Čar teh lepot je prepričanje, da je ljubiti enako kot ljubljen biti.

Z neizmerno hvaležnostjo vsem, ki pomagate tkati neizbrisne spomine.

Dragica Jakšič

Novinci z vzgojiteljicami

ENOTA DOKLEŽOVJE

Vrtec »Sonček« Dokležovje danes in nekoč ...

Vrtec »Sonček« v Dokležovju si danes deli stavbo skupaj s Podružnično osnovno šolo Dokležovje, ki jo obdajajo stare lipe, v zavetju katerih je igrišče z novimi igrali. V neposredni bližini imamo gozd in potok, kjer spremljamo naravne spremembe skozi letni čas ter njune obiskovalce. Stavba, v kateri se danes nahaja vrtec, je bila zgrajena leta 1996 pod vodstvom vrtca Murska Sobota. V njej imata prostore dva oddelka za 30 otrok in pet strokovnih delavk. Resda imamo danes v vrtcu polno raznolikih igrač, veliko materiala za ustvarjanje in gibanje, velike prostore ter vse stvari prilagojene otrokom, a ni bilo vedno tako. Nedolgo nazaj sta bila delo in način življenja v vrtcu še kako drugačna.

Mali »dokležovski fašenki« pred starim vrtcem

Začetki vrtca segajo v leto 1963, takrat je bil vrtec le en samcat prostor, v takrat novi stavbi krajevne skupnosti. *»Otroci so se igrali in spali v tem enem skupnem prostoru, kjer so tudi kurili in kuhali,«* se začetkov spominja upokojena strokovna delavka Greta; predobro se spomni, da je že takrat, ko je sama obiskovala tretji razred, potekalo uspešno sodelovanje med šolo in vrtcem. To sodelovanje so občutili tudi otroci, saj je takratna vzgojiteljica Marija Kuzma, poročena Lukač, osnovnošolske otroke dostikrat povabila, da so skupaj ustvarjali. In tako si je naša Greta kot šolarica v vrtcu naredila prvo lutko na *»kijanci«*. *»To so čudoviti spomini, ta bližina in sodelovanje nam je otrokom veliko pomenilo.«* In tako kot takrat so tudi danes med vrtcem in šolo stlane posebne vezi. Otroci so skupaj pri pevskem zboru, skupaj potekajo razna praznovanja, prireditve, razstave in pravljíčne ure. Otroci, ki se odpravijo čez prag vrtca v šolo, so tako še vedno del vrtčevskega vsakdana.

Prijetni spomini na vrtec so začrtali tudi Gretino poklicno pot. Ko je leta 1977 začela svoje službovanje kot varuhinja, sta bila v domu krajevne skupnosti že dva oddelka, ki sta bila med seboj povezovana z vrati, saj je bila popoldan za otroke zadolžena ena sama odrasla oseba. *»Imeli smo zelo majhno kuhinjo, v kateri je lahko bila prisotna samo ena oseba in ločene sanitarije za otroke. V vsakem prostoru smo imeli peč na drva, v katerih je že zgodaj zjutraj kurila kuharica Eva. Včasih se je zgodilo, da »raur nej potegno« in je bilo vse zakajeno. Takrat smo potrebovali kar nekaj časa, do smo prostore prezračili, da smo lahko normalno zadihali in se igrali,«* se teh časov z nasmehom na obrazu rada spomni Greta. Tudi danes se malčki v vrtcu spoznajo z različnimi opravili, a pred desetletji so vsi, tako otroci kot vzgojiteljice, *»aktivno prisostvovali in delali, ko so se pripravljala drva, »vozo štankol«, luščili grajšček ali so se opravljala ostala vsakodnevna opravila.«* A naj se sliši še tako idilično, so morali veliko preživeti. Greta se namreč spominja nekega zimskega ponedeljka, ko je prišla zgodaj zjutraj v službo. Za vikend je zapadlo zelo veliko snega. Ker se čez vikend ni kurilo in je bilo mrzlo, so počile vse vodovodne cevi. Zjutraj ob prihodu v vrtec in ker se je zunaj medtem otoplilo, jih je pričakala poplava. Iz stropa je »deževalo«, ni bilo ne elektrike, ne vode. Otroci, ki so zjutraj prišli, so namesto v vrtec odšli v šolo, kjer so jim odstopili učilnico. Greta se spomni, da so tisti teden vsi čistili, da so se otroci lahko po enem tednu iz šole zopet preselili nazaj v vrtec. *»V vrtcu nam je bilo lepo. Bili smo zelo povezani med seboj, tako delavci kot otroci in tudi starši. Vsak posameznik je prispeval svoj delček k mojim spominom, kakor tudi spominu vseh ostalih, ki so bili in hodili v vrtec.«*

Danes si težko predstavljamo, da bi vrtčevski vsakdan potekal na takšen način in v takšnih okoliščinah. Pristop k delu je malce drugačen. Med drugim je vrtec »Sonček« od leta 1998 vključen v program Korak za korakom, kjer delo in način življenja v vrtcu potekata po igralnih koticích. Delo temelji na individualnih pristopih, kjer upoštevamo vsakega posameznika, njegov razvoj, temperament in interes. Se pa tudi danes dosti zatekamo k naravi, kot so se nekoč, vendar vse bolj z novejšimi pristopi, ki so bolj prilagojeni otrokom. A zagotovo si tako kot nekoč tudi danes želimo znotraj naših sten veselje v otroških očeh. Želimo si, da gredo otroci skozi naša vrata v širni svet s tako bogatimi spomini, kot jih imamo me, vzgojiteljice. Vsak posameznik nam je pomemben in je del vsakoletnega mozaika, ki ga sestavljamo otroci, starši in zaposleni. V vrtcu »Sonček« ima vsak izmed nas svoje poslanstvo, ki ga skupaj z drugim uresničuje in skuša prispevati k boljšemu in lepšemu vsakdanu. Lepo nam je, ko se smejemo, igramo, plešemo, veselimo in si želimo, da tako tudi ostane. Želimo si, da se današnji otroci in vsi ostali, ki so obiskovali vrtec že prej, spominjajo vrtca kot stavbe, kjer domuje veselje, sproščenost, igra in medsebojno razumevanje. Želimo si, da nam je lepo sedaj, jutri in čez 70 let.

Sonja Serec

ENOTA GANČANI

Potovanje skozi čas v enoti »Sodček« Gančani

SREČNI OTROCI?

*Ja, videl sem jih! Malo umazani, prepoteni, utrujeni, radovedni,
zadovoljni in brezpogojno ljubljeni.*

So imeli mobilnik in na kupe igrač?

Ne.

Imeli so prijatelje.

(M. Juhant)

Pisalo se je leto 1969. Bližala se je zima. Mrzli kratki dnevi, hitro bližajoči se večeri. Tistega 3. novembra pa je v hišo na bregu posijalo sonce, zaslišal se je zven smeha in veselja. Sedem otrok se je vselilo v svoj drugi dom. Kaj kmalu pa se jim je pridružilo še trinajst. Varnost in toplino jim je nudila vzgojiteljica Matilda Pucko. V hiši so sobivali tudi učenci 1. in 2. razreda. Takrat je vrtec deloval le do pol dveh. Otroci so imeli samo malico, ki se je pripravljala v skupni kuhinji za šolo in vrtec. Decembra leta 1981 je izbruhnil požar, kar je posledično privedlo tudi do adaptacije in posodobitve vrtca. V času adaptacije so otroci obiskovali vrtec v Lipovcih. Leta 1983/84 se je 1. decembra odprla še ena skupina. Zaradi tega se je zaposlil dodaten kader. V šolskem letu 1984/85 je obiskovalo vrtec že okoli 53 otrok. Zatem se je število otrok spreminjalo, vrtec je v povprečju obiskovalo 36 otrok.

Vrtec Gančani nekoč

V juliju leta 1999 so začeli s temeljito obnovo notranjih prostorov vrtca. Leta 2009 je bila prenovljena celotna stavba in prostori vrtca vključno z opremo. V letu 2011 je zaradi povečanja števila otrok bil odprt nov oddelek v prostorih KS. Od leta 2012 pa enoto obkroža prenovljeno igrišče z novimi igrali. Vseskozi poteka dobro sodelovanje s KS Gančani, ki je sofinancirala gradnjo igrišča, odstopila prostor za izgradnjo nove igralnice, omogoča pa nam tudi uporabo igrišč in dvorane, ki se nahajajo v neposredni bližini vrtca. Vrtec se nahaja v stavbi nekdanje šole, ki si jo delimo s KS.

Vrtec Gančani danes

Kasnejšo razvojno pot v predšolski dejavnosti so utirale in gradile številne generacije vzgojiteljic, otrok in staršev. S pomočjo teh smo enoto poimenovali »SODČEK«, saj simbolizira domačo obrt kraja. Vzgojno delo poteka po nacionalnem dokumentu Kurikulumu in izvedbeni metodologiji Korak za korakom. Naša enota je »Sodček« veselja, razvedrila, znanja, vključevanja in sodelovanja nas, družin ter širšega okolja. Poudarjamo in krepimo otrokove sposobnosti, gradimo na zaupanju in upoštevanju možnosti izbire. V enoti potekajo različne obogatitvene dejavnosti, s katerimi otrokom nadgradimo in popestrimo igro ter učenje. V drugem starostnem obdobju se skozi leta izvaja projekt ZRSŠ Radovedna biba in tuji jezik.

V delovanju pa so nam v zelo veliko pomoč tudi starši, ki na različne načine sodelujejo pri delovanju vrtca (obiski na domu, predstavitev poklicev, spretnosti, znanj, prinašanje različnih materialov za ustvarjanje, prirejanje igrice, srečanj ...).

Igra v »gančkem sodčku«

Našo enoto so skozi leta zaznamovali številni projekti in sodelovanja, in sicer:

- Od zrna do pogače
- Iz babičine skrinje
- Živimo z naravo
- sodelovanje pri velikonočni razstavi v Krekovi banki
- vsakoletno sodelovanje s TD SODAR (razstave)
- tradicionalno postavljanje mlaja, ki je prisotno tudi v našem vrtcu (otroci ga postavljajo na igrišču) ...

Nataša Nemec

Otrok ima psa zlatega prinašalca z imenom Pal. Predstavi ga otrokom in na kratko pove: »To je Pal-mešalec.«

(iz enote Gančani)

ENOTA IŽAKOVCI

V sožitju z okoljem enota »Mlinček« Ižakovci

Ravnina ob Muri premore veliko lepote in bogastva. Vas Ižakovci, usidrana v to prekmursko ravnico, naslonjena na starodavno Muro, kjer lahko prisluhneš njenemu šepetanju, se predaš čarobnosti Otoka ljubezni, premore tudi »hiško topline«. Čeprav na zunaj stavba, razen otroških igral, ne kaže obrisov tipičnega vrtca, saj je v sklopu vaško-gasilskega doma, je prijazno »pripežališče« številnim malčkom. Taka umestitev pa ima tudi številne prednosti. Na voljo imamo dvorano za telovadbo in številne prireditve, za prijazne sosede imamo tudi gasilce, s katerimi dobro sodelujemo.

Otvoritev vrtca v Ižakovcih

Začetki vrtca v Ižakovcih segajo v osemdeseta leta prejšnjega stoletja, ki sicer niso bili vrtec v pravem pomenu besede. Številnim otrokom, ki niso obiskovali vrtca, in takih je takrat bilo kar veliko, tudi po dvajset, je tako

imenovana »mala šola« in »cicibanove urice« bilo prvo organizirano srečanje z vrtcem. Kasneje ob potrebi po rednem oddelku so krajevni voditelji temu znali prislunhiti in vizionarsko poskrbeli, da je prišlo najprej do ustanovitve enega oddelka, po potrebi pa še drugega. V tem času so šli skozi vrata vrtca številni otroci in tudi številni zaposleni. Sama se z velikim veseljem spominjam, da sem v »mali šoli« spremljala generacije, katerih otroke spremljam sedaj.

Vpetost vrtca v življenje in kulturo dogajanja kraja je eden pomembnih elementov vzgojnega pristopa na področju predšolske vzgoje. Umestitev vrtca v širši družbeni prostor daje otrokom pristen odnos do pridobitve občutka za svojo zgodovino, dediščino in kulturno tradicijo kraja, v katerem živijo.

Ponosno lahko povemo, da otroci in zaposleni v vrtcu Mlinček Ižakovci živimo s svojim krajem, občino, z njegovo naravno, kulturno in zgodovinsko dediščino, kar še kako opravičuje pomembnost dislociranih oddelkov po posameznih krajih občine Beltinci.

Vrtec Mlinček je odprl svoja vrata 6. 9. 2000 in je po starosti najmlajši vrtec v občini. Takrat je bilo vpisanih 23 otrok v starosti 2–7 let. Prostore vaško-gasilskega doma so preuredili v svetlo, veliko in sodobno opremljeno igralnico, s pripadajočo teraso in veliko travnato površino zunaj, opremljeno z igrali. Že od vsega začetka je vrtec tesno povezan s krajem, ljudmi okoli sebe in društvi, ki delujejo v njem. Tako se je zaradi sodelovanja z društvi porodilo kar nekaj projektov, katere smo peljali skupaj z roko v roki, ob tem spoznali marsikaj novega, zanimivega, poučnega, drug drugega dopolnjevali in še bi lahko naštevali.

Naj naštejemo nekatere od projektov: Lan – od semena do obleke, Biba odkriva ljudski zaklad, Kak je inda fajn bilou.

Mali folkloristi

Čas beži, Mura valovi, si utira nova pota v svoji strugi in ko se piše šol. leto 2010/11, beremo v kroniki: »V letošnjem šol. letu prvič bivata dve skupini malčkov: oddelek 1–3 let in oddelek 3–6 let.« Tako je tudi še danes. Zaposlene v enoti se trudimo uresničevati vizijo in živeti z njo, otrokom nuditi čimbolj spodbudno učno okolje in

prijazno skupaj živeti in soustvarjati otrokov dan v vrtcu v doseganju in realizaciji ciljev, zapisanih v LDN. Že leta smo ponosni na obogatitveno dejavnost – otroško folkloro, s katero popestrimo srečanja ob dnevu žena, sodelujemo na folklornem festivalu, se udeležujemo folklornih revij ter številnih drugih prireditev. Letos je v naši enoti na novo zaživel inovacijski projekt: Radovedna biba in tuji jezik, skozi obogatitveno dejavnost Miškin potep pa se otroci učijo »rokovanja« z računalnikom. Zaradi vsega naštetega in tistega, kar ni bilo povedano, a je ostalo v lepem spominu otrok, staršev, zaposlenih in številnih krajanov, je naš vrtec to, kar je – edinstven.

Nikoli ne naredi ničesar zaradi okolice, ampak le iz duše, naj bo pristno, tebi lastno, nezlagano in seveda v pravo smer – pozitivno naravnano in ker čutim, da je tako, danes lahko s ponosom rečem, da pripadam vrtcu Mlinček.

Metka Sraka

Sami se trudimo obleči jakne. Otroci pridejo in želijo, da jim zapneva zadrgo. Opozoriva jih na uporabo vljudnostnih izrazov prosim in hvala. Deklica T. potrebuje pomoč, zato pristopi k vzgojiteljici: »Prosim, pomagaš mi? AJDI!«

(iz enote Melinci)

ENOTA LIPOVCI

Enota »Slamica« Lipovci

Enota »Slamica« Lipovci se nahaja v vasi Lipovci. Ime je dobila po ljudskem izročilu samega kraja. V šolskem letu 2016/17 praznuje 35. rojstni dan. V enoti imamo dva oddelka: oddelk prvega starostnega obdobja, v katerem je 12 otrok in oddelk drugega starostnega obdobja, kjer je vključenih 21 otrok. Poslovalni čas enote je od 6.00 do 15.30 ure.

Vrtec Lipovci v šolskem letu 1986/87

Enota »Slamica« Lipovci je bila zgrajena in odprta leta 1981. Dve sosednji krajevni skupnosti Lipovci in Bratonci sta pred 35. leti združili interese in potrebe po organizirani predšolski vzgoji, se pametno odločili in na eni lokaciji postavili vrtec za otroke obeh vasi. Oddelka sta bila vsa ta leta maksimalno zasedena. Do leta 1989 je potekal tudi skrajšani program priprave na šolo. Enota je s šolskim letom 2006/07 zaživela v prenovljeni podobi: nova

streha, terasa, zamenjava oken, ločene sanitarije za prvo in drugo starostno obdobje, v celoti je bila rekonstruirana centralna kurjava, preurejeni sta bili tudi igralnici.

Življenje v vrtcu zaznamujemo odrasli in otroci, zaposleni in starši. Od naših medsebojnih stikov, kvalitete sodelovanj, poglobljanja stroke, osebne želje in pripravljenosti, da delamo najbolje, tako kot znamo, je odvisno, kakšno je in bo naše sobivanje v enoti.

Posebnosti naše enote:

V tem šolskem letu nudimo otrokom obogatitveno dejavnost V svetu pravljic, skozi projekt enote Vrtec Lipovci skozi čas otroci spoznajo kroniko vrtca, na fotografijah primerjajo vrtec nekoč in danes, iščejo starše in zaposlene, ki so kot otroci obiskovali vrtec Lipovci, gostimo strica Tonča, ki je pred 70. leti obiskoval vrtec v Beltincih ter kuharico Renato, ki je bila prva generacija otrok v enoti Lipovci.

Igra na vrteškem igrišču

Strokovne delavke in otroci pa se iz leta v leto povezujemo in tesno sodelujemo s krajema: v mesecu septembru na že tradicionalni prireditvi Praznik buč, v mesecu požarne varnosti v oktobru s prostovoljnima gasilskima društvoma Lipovci in Bratonci, z nastopom otrok na prireditvah za starejše krajane KS Lipovci in KS Bratonci, obiskom Božička za otroke obeh vasi, ki ne obiskujejo vrtca, na prireditvi ob dnevu žena, z ljudskimi pevkami iz Lipovec, s turističnim društvom in njihovim zeliščnim vrtom in še in še ...

Pravijo, da je v vasi Lipovci »lipou«, zato je tudi v našem vrtcu vedno »lipou«.

VTISI OTROK OB OBISKU STRICA TONČA, KI JE VRTEC OBISKOVAL V BELTINCIH PRED PRIBLIŽNO 70. LETI

Stric Tonč je hodil v vrtec grad v Beltincih. (Tilen, 6 let)

V umivalnici so imeli luknje namesto straniščne školjke. (Goran, 6 let)

Roke so si umivali zunaj. (Tilen, 6 let)

Imeli so samo eno igralnico – sobo. (Patrik, 4 leta)

V vrtcu niso imeli kosila. (Eva M., 6 let)

Za malico so imeli kruh z maslom in tu pa tam jabolko. (Erazem, 5 let)

Kosila v vrtcu niso imeli, tudi ne počitka. (David, 5 let)

Zunaj niso imeli igral. (Tilen, 6 let)

V vrtcu so imeli samo tri knjige. (Goran, 6 let)

Igrali so se z gumbi, lesenimi palčkami. (Eva M., 6 let)

V vasi je bil samo en avtomobil. (Goran, 6 let)

V vrtcu so poslušali radijsko igro. (Eva M., 6 let)

Stric Tonč nam je pokazal igro z gumbi

Še ena skupinska za slovo

DRUŽENJE S KUCHARICO RENATO, KI JE BILA PRVA GENERACIJA OTROK V VRTCU LIPOVCI

Renata je bila prva generacija otrok, ki je pred 35. leti prestopila prag takrat čisto novega vrtca v Lipovcih, prej je obiskovala vrtec v Gančanih. Otrokom je pripovedovala o svojih doživetjih v vrtcu. V vrtec in iz vrtca je hodila sama. V spominu so ji ostale punčke iz cunj in velike lesene kocke. Pa tudi nekaj nagajivih trenutkov nam je omenila, ki so si jih otroci najbolj zapomnili. Ob ogledu fotografij v prvi kroniki smo ugotovili, da so bili njeni prijatelji v vrtcu zdaj starši otrok, ki obiskujejo vrtec. Otroci niso mogli verjeti, da so ti majhni navihani otroci na fotografiji njihovi starši.

Renata pripoveduje

Damjana Erjavec

ENOTA MELINCI

Enota »Cigelček« Melinci

Enota Melinci je začela delovati leta 1985 z enim oddelkom v zgradbi Osnovne šole Beltinci – podružnice Melinci. Krajanje so s svojim delom in prispevki ter s pomočjo skupnosti otroškega varstva Murska Sobota uresničili svojo dolgoletno željo – svoj vzgojno-varstveni oddelke. S šolskim letom 1994/95 sta se odprla dva oddelka, v šolskem letu 2016/17 pa delujeta 2,5 oddelka. Starši se vse bolj zavedajo pomena vrtca in si želijo za svojega otroka vse najboljše, da v vrtcu ni le za otroka poskrbljeno, da je na varnem, toplem in da je sit, temveč tudi, da prihaja v procese, kjer lahko tudi osebnostno raste in zori.

Vrtec Melinci nekoč in danes

Zakaj otroci radi obiskujejo naš vrtec? Ker smo pri nas vsi prijatelji, sprejemamo se takšne, kot smo, spoštujemo drug drugega in se imamo radi. Ker vsak otrok v našem vrtcu raste in se razvija v prijaznem in spodbudnem okolju. Ker nas obdajata veselje in naklonjenost drug do drugega.

Kaj posebnega počnemo v našem vrtcu? Vsebinska popestritev osnovnega programa so obogatitvene in dodatne dejavnosti. Izbor dejavnosti se lahko spreminja, kot se spreminjajo tudi želje in interesi otrok ter staršev. Opazujemo spreminjanje in menjavo stalnega ritma narave. Želimo biti povezani z okoljem, v katerem živimo. Kot pomemben dosežek je vredno izpostaviti sodelovanje s starši, starimi starši in z zunanjimi sodelavci oz. z lokalno skupnostjo, kajti brez tega ne bi dosegli vsega, kar načrtujemo vsako leto. V vrtcu nas je obiskal moški pevski zbor iz vasi, kjer smo imeli priložnost spoznati ljudske pesmi. Sodelujemo s turističnim društvom in ob prazniku starejših občanov in prazniku žena nastopamo na prireditvah. Obiščejo nas čebelarji, ki nam predstavijo delo in življenje čebelarja. Razvijamo pozitiven odnos med otroki, vzgojitelji in starši. V letošnjem šolskem letu imamo poleg projekta na nivoju zavoda Eko fit junaki še projekte na nivoju enote oz. oddelkov: To zmorem sam; Izvoli, prosim, hvala; Gozdni vrtec in Gremo mi v gozd – ker je gozd živ, dinamičen, barvit, nenehno spreminjajoč se in prav takšni so tudi naši otroci. Je kraj za pridobivanje izkušenj, kraj za doživljanje in kraj za učenje.

Obogatitvene dejavnosti v enoti, ki jih ponujamo in izvajamo vzgojiteljice, so: Jaz pa berem, bralna značka v sodelovanju s Pokrajinsko in študijsko knjižnico Murska Sobota, folklor, angleščina skozi igro, sprostitvev, umiritev in še kaj ter likovno-ustvarjalni krožek. Dodatne dejavnosti ponujajo zunanji sodelavci: lutkovni abonma, plavalni tečaj, plesna šola, angleški jezik ter vrtec v naravi – Krašči. V sklopu projekta Bilo je некоč smo v vrtec povabili babice, prababice, dedke in pradedke. Z veseljem smo prisluhnili izkušnjam in dogodkom iz preteklosti. Pokazali so nam predmete, ki jih hranijo na podstrešju, večšine in igre, ki so se jih igrali некоč. Bilo je čudovito druženje in nepozabno doživetje.

Metka Sobočan

Sami se trudimo obleči jakne. Otroci pridejo in želijo, da jim zapneva zadrگو. Opozoriva jih na uporabo vljudnostnih izrazov prosim in hvala. Deklica T. potrebuje pomoč, zato pristopi k vzgojiteljici: »Prosim, pomagaš mi? AJDI!«

(iz enote Melinci)

Pustite nam ta svet ...

Moje obdobje v Vrtcu Beltinci v petdesetih letih so najbolj zaznamovale tri pomembne gospe mojega otroštva – karizmatična, črnolasa teta Pia z obvezno cigareto in kavico, nežna in na videz krhka teta Barica in energična ter glasna kuharica teta Micka. Pozneje se jim je pridružila teta Vilma, ki me je razkrinkala nekoč, ko sem po dodatnem dvournem sedenju ob polnem krožniku odhajal domov s polnimi žepi vampov. Članica kolektiva je bila, ko se je vrtec preselil v zgradbo današnje občine, tudi moja mama, v začetku kot računovodkinja, kasneje kot varuška. Nekoč ob uspavanju otrok ji je fantič, ki nikakor ni hotel zaspati, priliznjeno zaupal, da je včeraj šel s svojim psom mimo naše hiše in mu zaupal: »Tu stanuje teta Katica.«

Pozneje v življenju nas večina odraslih preko lastnih otrok dobi »realno«, tudi drugačno sliko o tem, kaj za rosna leta mladega človeka pomeni bivanje v instituciji, sožitje z drugimi otroci in tako zelo pomembno vodenje in vpliv vzgojiteljev. Zdaj vem, da smo mi imeli srečo.

Čas, ki smo ga preživel v Vrtcu Beltinci, se je dotaknil vsakega od nas, kajti zelo pogosto se ob srečanju koga iz svoje generacije pogovor in spomini zasučejo v kaj takega kot: »A se spomniš, ko smo tam gor na *brejgi* kopali zemljo in je nekdo vrgel kamen, ki je po nesreči zadel teto Barico?«

Vlado Kreslin,
nekdanji varovanec vrtca

Včasih smo v vrtcu tudi kakšno ušpičili

Vrtec v Beltincih sem skupaj s svojimi prijatelji obiskoval v petdesetih letih prejšnjega stoletja. Otroci smo se skupaj s teto Pio in teto Barico odpravili na sprehod mimo hribčka v park za gradom. Vzgojiteljici sta odšli naprej, otroci bolj zadaj. Skupaj z Vladom sva se skrila v »ledenico«. * Pogovarjala sva se, da greva tekmoval, kateri dlje vrže kamen čez hribček. Pri tem pa kamen teto Barico zadene v glavo. Sprva ni bilo krivca, nato preštejejo otroke in ugotovijo, da dva manjkata. Počasi sva se prikazala in se eden za drugim teti Barici opravičila. Sprehod smo lepo nadaljevali mirno, kot da se nič ni zgodilo. Ko so šli ostali otroci domov, pa sva midva z Vladom ostala zaprta v grajskem stolpu. Šele proti večeru so naju starši pogrešali in naju prišli iskat.

*V ledenici so hranili led, ki so ga pozimi sekali na marofu. Led je med drugimi uporabljal tudi Hajrula Zečiri, oče znanega beltinskega sladoledarja, ki je imel svojo prvo slaščičarno v Osterčevi hiši.

Milan Gjörek,
nekdanji varovanec vrtca

Moji spomini

Navihan otroški živžav, iskren smeh in iskrice v očeh otrok so neprecenljiv zaklad, ki vedno znova vdahne življenje osamljeni stavbi na obronku vasi. Spomini mi sežejo leta nazaj, ko sem se trdno oklepala mamine roke vsakič ob vstopu v to mogočno zgradbo. Razdvojena med željo, da ostanem doma in se igram s svojimi igračami ali vstopim v zgradbo, ki se je imenovala »vrtec«, in se igram s prijatelji. Takrat sta bili dve igralnici, zapolnjeni z otroškimi koticami in knjigami. Prav dobro moram brskati po spominu, da se spomnim vsakdanjega ritma. Po zajtrku smo se zbrali skupaj in se pogovarjali o tem, kaj vse nas čaka tisti dan. Spomini me ponesejo k majhni kuhinji, igralnemu koticu, v katerem smo po navadi prevladovale deklice in ustvarjale vsakovrstne kuharske mojstrovine. V naš vsakdan so bile vključene tudi različne ustvarjalne delavnice, ki so bile vezane na aktualno tematiko (jesen, prihod dedka Mraza, pomlad ipd.). Učili smo se tudi risanja črt, krožcev in tudi priročnih opravil, kot je šivanje in pletenje. Poslušali smo pravljice in peli pesmice. Pred kosilom smo se odpravili na sprehod ali pa na zunanja igrala. Igra zunaj je potekala na istem mestu, kot stojijo igrala še dandanes. Le da so sedaj popolnoma drugačna in prenovljena. V času mojega otroštva so stala tam stara sadna drevesa z razgibanimi krošnjami, pod njimi se je razprostiralo modro plezalo v obliki narobe obrnjene črke u in zmeraj polno otrok. Kasneje smo dobili še večje plezalo, ki je bilo oblikovano kot vlak in nas je v igri popeljalo na marsikatero dogodivščino v znane ali izmišljene kraje sveta. Večji peskovnik je bil postavljen v kotu in v njem smo otroci ustvarjali svet v malem – od mogočnih gradov do velikih peščenih cest, po katerih so divjali naši avtomobili. Na asfaltiranem delu smo se učili kotalkati, voziti s skirojem in se igrali različne igre z žogo. Marsikdaj nam je kakšna poškodba pokvarila zabavo, a so solzice hitro posušile tolažilne besede in objem vzgojiteljic Marije in Matilde. Imeli smo tudi vrt, za katerega smo skupno skrbeli, ga okopavali, pulili travo in ga zalivali. Na njem so rasle jagode in okrasne rože. Naužiti svežega zraka in utrujeni od igranja smo po okusnem kosilu legli na lesene počivalnike. Vsak otrok je imel svojega in okrašenega s slikico. Na mojem počivalniku je bil prikupen polžek. Redkokdaj mi je uspelo zaspiti, če mi ni, sem se zaposlila z raznimi prstnimi igrami ali tihem pogovoru s prijatelji, ki so bili prav tako budni. Po počitku smo se igrali zunaj ali smo ostali notri, odvisno od vremena. Ko se je bližala ura odhoda domov, sem velikokrat našla prostor za igro ob ograji ali ob oknu, kjer sem imela najboljši razgled na cesto, po kateri je prihajala mama.

Zdaj stopa skozi vrata istega vrtca moj otrok. Včasih težko spusti mojo dlan in se tesneje privije v moj objem, a takoj ob vstopu v igralnico mu obraz zažari od navdušenja in veselja. Druženje s prijatelji, ustvarjalne igre, športne aktivnosti, razgiban in poučen dan, ki ga uči vsakdanjih stvari, da raziskuje in spoznava svet okoli sebe ter da širi svoja obzorja. Njegov vsakdan je najverjetneje zelo podoben dnevom, ki sem jih v vrtcu preživljala jaz. Igra in učenje skozi igro, ustvarjalne delavnice vezane na aktualni letni čas oziroma praznik, poslušanje in branje pravljic, učenje in poslušanje pesmic. V vrtec smo aktivno vključeni tudi starši, ki smo tam vedno dobrodošli, da otrokom predstavimo svoj poklic ali veščino, ki jo obvladamo. Vsakoletno se družimo otroci, starši in zaposleni v vrtcu tudi na božični čajanki in zaključnem pikniku v mesecu juniju. Stavba, v kateri je vrtec, se na zunaj ni veliko spremenila. Še vedno je mogočna stavba na obrobju vasi, obdana z dvema visokima drevesoma, le da je sedaj obnovljena od zunaj in znotraj. Znotraj so tri sodobne in lepo opremljene igralnice privlačnih barv in vedno popestrene z otroškimi izdelki. Zunaj pa so nova igrala s tobogani, gugalnici s plezali, čutna pot in dva večja peskovnika ter majhen vrt, ki so vedno polna otroškega veselja in živžava. Sadnih dreves, ki so bila v mojih časih, že dolgo ni več. A sedaj rastejo tu nova drevesa, ki nudijo čudovito senco v vročih poletnih dneh.

Čas, preživet v vrtcu, je en izmed najlepših spominov mojega otroštva. Upam in vem, da so tudi dragoceni spomini vsem otrokom, ki so kdaj prestopili prag te mogočne, a tople zgradbe.

Jasna Börc

Od varovanke do mamice in zaposlene v Vrtcu Beltinci

Pisalo se je leto 1986 in ker je moj dedek in hkrati moj največji zaveznik postajal vedno bolj slaboten, babica pa je hodila na delo v gozd, sta se moja starša odločila, da grem v vrtec. Vpisala sta me v najbližjo enoto Gančani, ki pa je bila od nas oddaljena dva kilometra in pol. Starša sta delala izmensko delo in ko sta delala dopoldne, me je v vrtec peljala babica s kolesom po makadamski cesti. Sedela sem na prtljažniku in babica je morala večkrat stopiti dol iz kolesa in potiskati kolo preko navoženega gramoza. Pozimi me je do vrtca vlekla na saneh zavito v odejo, včasih pa sva šli kar peš in če sva imeli srečo, naju je po poti pobral kakšen avto. V vrtec nisem šla z največjim veseljem in nekajkrat sem hotela zbežati, a nisem mogla mimo tete Tilike ali pa tete Mariške, ki sta se postavili med vrata, da bi mi preprečili pobeg.

Enota Gančani 1987

Spomnim se, da smo že takrat imeli v oddelku vključenega otroka s posebnimi potrebami in ker sva mu s prijateljico Jasmino skrivali kocke pod najini oblekici, naju je teta Darinka poslala stat v kot igralnice. Lepo je bilo poleti, ko smo obdelovali vrt, se igrali v peskovniku in na raketih iz ogromnih gum, se gugalni na gugalnicah ter se kopali v lesenih škafih. Najbolj pa je meni in mojemu očetu iz vrtčevskih dni ostala v spominu mlečna repa, saj mi je bilo vedno slabo, ko je bila v vrtcu mlečna repa, zato je moj oče eno mlado vzgojiteljico prosil, naj me ne sili več z mlečno repo, vzgojiteljica pa mu je očitala, da mi doma daje samo čokolade.

Čez 25 let sem v Vrtec Beltinci vpisala moja otroka, in sicer v enoto Ižakovci. Upala sem, da se bosta v vrtcu počutila bolje, kot sem se jaz. Že čez nekaj dni sta pomirila moje strahove, saj sem videla, da se imata lepo. Z veseljem sem obiskovala prireditve vrtca in spremljala, kaj vse se malčki v vrtcu naučijo. Vedno znova so me najbolj navdušili folklorni nastopi otrok pod vodstvom vzgojiteljice Metke Sraka. Zanimivo pa se mi je zdelo, da je moja teta Darinka iz vrtca bila tudi vzgojiteljica mojega otroka.

Po pripravništvu septembra 2011 sem v Vrtcu Beltinci dobila priložnost prve zaposlitve kot nadomeščanje svetovalne delavke na porodniškem dopustu. V službo sem se podala hkrati pogumno in zadržano, saj je svetovalno delo v vrtcu precej naravnano na svetovanje in sodelovanje s strokovnimi delavkami vrtca in sprva si nisem predstavljala, kako bom lahko svetovala in pomagala nekemu, ki je bil zaposlen že takrat, ko sem se jaz še igrala v vrtčevskem peskovniku. Nekako sem prestala svoje prvo leto in na koncu šolskega leta so mi prav starejše vzgojiteljice povedale, da uspešno. Ta zaposlitev je bila odskočna deska za v naprej, saj sem se kot svetovalna delavka zaposlila še v Vrtcih občine Moravske Toplice in prav v letu praznovanja obletnice sem se vrnila na svoje prvo delovno mesto kot svetovalna delavka. Čeprav se kot otrok v vrtcu nisem najboljše počutila in se moja otroka kdaj pohecata, da sta onadva že v šoli, jaz pa še v vrtcu, si želim, da bi v vrtcu ostala še dolgo.

Monika Šlichthuber Jerebic, svetovalna delavka

S samoevalvacijo do zadovoljnih obrazov

Mineva 70 let, odkar zaposleni v vrtcu opravljamo svoje poslanstvo dan za dnev. Biti vzgojitelj pomeni, imeti otroke brezpogojno rad, da te otroški jok, vrisk, smeh ter nadobudnost ne naredijo nejevoljnih, da smo z otroki vsak dan nasmejani, čeprav v naših srcih morda ne sije vsak dan sonce ... Da, vse to počnemo vzgojiteljice in vzgojitelji. Toda naše delo obsega še veliko več kot le brezpogojno ljubezen do otrok. Pri svojem delu se leta in leta trudimo, da ga izboljšujemo, nadgrajujemo, obogatimo z novimi oblikami in metodami dela, s katerimi se skušamo otrokom kar najbolj približati in jim dati največ, kar zmoremo in znamo.

Naša ustanova je bila vseskozi učeča se skupnost. Zavedamo se namreč, da izobraževanje vzgojiteljev pomeni nenehen proces, dejavnost na naši poklicni poti, za katero smo se odločili ob izbiri poklica. Profesionalni razvoj vzgojiteljev poteka vse od odločitve za poklic do upokojitve, zahteva nenehno spremljanje otrok, novosti na področju vzgoje in izobraževanja, nenehno izboljševanje dela in znanja s pomočjo učenja, izobraževanj in skupnih aktivnosti.

Zaposleni v vrtcu so se vseskozi in se tudi danes zavedamo, da delo z otroki zahteva odgovornost, ljubezen in znanje.

Leta 2016 smo se v našem vrtcu vključili v projekt Samoevalvacije, preko katerega zaposleni znova nadgrajujemo svoje znanje in izboljšujemo delo s predšolskimi otroki. Članice tima za samoevalvacijo novo znanje pridobivamo na izobraževanjih šole za ravnatelje na Brdu in ga preko strokovnih aktivov posredujemo strokovnim delavcem Vrtca Beltinci. Pri tem posredujemo nova znanja preko novih metod in oblik dela ter se dodatno urimo v strokovnih razpravah, ki postajajo v našem vrtcu čedalje uspešnejše in strokovno podkovane.

S samoevalvacijo smo strokovni delavci vrtca nadgradili svoje znanje glede podrobnega načrtovanja ciljev in načinov dela s predšolskimi otroki, s katerimi želimo proces vzgoje in izobraževanja še natančneje definirati in se tako pri učenju otrok čimbolj približati njim samim, njihovem razvoju in njihovim potrebam. Na novo pridobljena znanja s področja samoevalvacije nas spodbujajo, da je naše opazovanje, učenje in spremljanje otrok še natančneje, učinkovitejše in nas spodbuja k razmišljanju o tem, kaj lahko še naredimo, da bomo pri vzgoji in učenju še boljši in uspešnejši.

»Čim manjši je otrok, toliko več moramo o njem vedeti (Krstović, 2009)«, kajti toliko večji je razpon veščin, ki jih mora odrasla oseba obvladati, da bi otroku zagotovila optimalne možnosti za uresničitev njegovih zmogljivosti.

Morda se ob branju tega članka poraja vprašanje, kaj pa brezskrbna igra, smeh in rajanje otrok – ja vse to vključujejo naša prizadevanja v okviru izobraževanj. Naša na novo pridobljena znanja nas vzgojitelje spodbujajo, da naredimo bivanje otrok v vrtcu veselo, sproščeno, polno smeha in otroških radosti, hkrati pa se otroci naučijo največ, kar zmorejo in znajo, predvsem pa pridobijo osnovne spretnosti in veščine, ki jim bodo popotnica za nadaljnje korake v življenju.

Helena Vargazon

V VRTCU BELTINCI LETOS PRAZNUJEMO

Dogodki ob obletnici vrtca

Naše praznovanje pod skupnim geslom »Bili smo in smo še danes – otroci« obeležujemo z naslednjimi dogodki:

- V petek, 3. februarja 2017, v dneh pred slovenskim kulturnim praznikom, smo pripravili razstavo otroških likovnih del pomurskih vrtcev v beltinskem gradu. Vrtec Beltinci je razpisal likovni natečaj, na katerega se je prijavilo 22 pomurskih vrtcev. Strokovna komisija je izbrala tri najboljše izdelke, ki so bili nagrajeni z otroško predstavo Petelinje in pavje v izvedbi vzgojiteljic Vrtca Beltinci. Likovni izdelki iz vseh vrtcev pa so bili razstavljeni. Vsi vrtci so prejeli zahvalo za sodelovanje.

Nastop otroškega pevskega zbora ob likovni razstavi

Nagrajena likovna dela

- V začetku aprila 2017 smo za vse otroke iz občine Beltinci (vključene in ne vključene v vrtec) pripravili isto predstavo. V Kulturnem domu v Beltincih je bila predstava na oder postavljena trikrat, gostovali bomo v nekaterih pomurskih vrtcih in predstavo v maju odigrali tudi v humanitarne namene.

PETELINJE IN PAVJE ali kako se iz prepira lahko zgodi tudi prijateljstvo

Vzgojiteljice Vrtca Beltinci smo ob 70-letnici njegovega delovanja pripravile otroško gledališko igro Petelinje in pavje po istoimenski knjižni predlogi pisateljice Bine Štampe Žmavc, izdani pri založbi Ajda. Likovno jo je opremila Ana Razpotnik Donati. Zapisane besede smo preoblekle v nov »gvant« in pravljici, ki je povedna že sama po sebi, dodale nov smisel.

Bina Štampe Žmavc je večkrat nagrajena in predvsem plodovita slovenska pisateljica, pesnica in prevajalka, katere poseben svet predstavljajo pravljice. Takšne, ki v iskanju dogodivščin na najdejo konca, pa tudi one druge, ki razlagajo življenjske resnice in se v svoji podobi približujejo basnim. Njena beseda teče mehko, a ne naveličano, prežeta s sicer običajno sporočilnostjo, pa vendar povedana na drugačen, celo humoren, a nikakor glumaški način. Zaradi vsega tega enkrat prebrana pravljica ostaja na policah mamic in otrok, tudi vzgojiteljic. In zaradi tega smo se zaposlene iz beltinskega vrtca odločile za igro, ki bo tako zapisane besede morda poudarila še bolj.

Petelin in pav sta vsak po svoje sinonim za ponos in ta jima seveda ne dopušča, da se eden drugemu podredita. Pa četudi gre za tako banalno stvar, kot je – kdo bo prej prečkal most. Splet drugih dejavnikov ju naposled vendarle pripelje do spoznanja, da lahko s skupnimi, prijateljskimi močmi, naredita več, kot bi sicer in ... prečkata most.

Dialogi pava in petelina so od samega začetka zanimivi. Drugačni morda tudi v tem, da so zbadljivi, vendar le toliko, kot so v vsakdanjih situacijah in niso žaljivi, saj zbadljivke dialog le popestrijo.

Ustvarjalke igre smo uživale tudi med njenim nastajanje in upam, da smo zapisano resnico iz pravljice Bine Štampe Žmavc vendarle po svoje »skrile v žep« slehernega obiskovalca predstave – majhnega ali velikega. Končno gre za resnico, ki se dotika ljudi vseh starosti.

Hvala vsem – igralkam, hišniku, ravnateljici, založbi, Zavodu za turizem in kulturo in najbolj seveda vsem Vam, ki ste si igro ogledali.

Kostume za predstavo smo izdelali s pomočjo zavoda Korak, kar je bil svojevrsten izziv za vse, a so poželi veliko občudovanja.

Predstava »Petelinje in pavje«

Barbara Rehn Rous, koordinatorka predstave

- Vsak oddelek je v sklopu svojega programa v tem šolskem letu načrtoval in izvajal tematski sklop o tem, kakšen je bil vrtec nekoč. Ob tem smo pripravili srečanja z nekdanjimi sodelavci vrtca, ki so prišli v oddelke z namenom, da so otrokom pričarali delček takratnega dogajanja.
- V petek, 26. maja 2017, pripravljamo slavnostno akademijo, v Kulturnem domu v Beltincih, ob tem bo v avli na dan prireditve ogled razstave fotografij po kroniki vrtca.
- Izdan bo zbornik ob 70-letnici delovanja vrtca.
- V četrtek, 1. junija 2017, bo na igrišču vrtca prireditev, namenjena otrokom. Praznovali bomo vrtčevski rojstni dan, kot se za takšno praznovanje spodobi. Priredili bomo zabavo za otroke s presenečenjem.

Nekoč, pred davnimi časi ... v Vrtcu Beltinci

Ko v roke vzameš kroniko vrtca iz tistih davnih dni, ti misli odhitijo tja daleč v preteklost, spomniš se svojih spominov iz vrtca, spomniš se brezskrbnih dni ...

Da bi ta čar približali otrokom, smo se odločili, da ob 70-letnici delovanja vrtca izdamo pravljičo. Otrokom želimo predstaviti vrtec nekoč, na način, ki ga bodo lažje razumeli. S pravljičo. Navdih zanj smo črpali iz kronike in iz pripovedovanja gospe Vilme Domjan, ene izmed prvih zaposlenih v vrtcu, ki nas je obiskala in z nami prijazno delila svoje spomine na vrtec. Vse naše spomine pa je v knjigo strnila ga. Urška Raščan.

Ob zaključku šolskega leta in hkrati zaključku praznovanja ob 70-letnici delovanja vrtca pripravljamo tudi veliko rojstnodnevno zabavo – presenečenja za otroke, starše in vse zaposlene v vrtcu. Dogajalo se bo veliko zanimivega in zabavnega, kot se za praznovanje spodobi, se bo tudi plesalo in pelo do poznih ur.

Suzana Horvat, koordinatorka

Čarovnik pokaže črno čarobno palico in jo drži pokonci.
Vpraša: »Kakšna je to črka?« (pričakuje odgovor črka i) Otrok zakliče: »Črna!!!«

(iz enote Gančani)

A. je bila slabe volje, zdelo se nam je, da ima vročino. T. jo je potipala po čelu in rekla: »A. ima vročino, ker je malo mlečna (mlačna) po čelu.«

(iz enote Gančani)

Želje otrok vrtcu Beltinci za rojstni dan

»Da bo vrtec lep.« (Eva M., 6 let)

»Da bodo v vrtcu zdravi otroci.« (Goran, 6 let)

»V vrtcu bodo igrače lepo pospravljene.« (Eva M., 6 let)

»Da bomo imeli lepo igrišče.« (Tilen, 6 let)

»Da se bodo otroci na igralih veliko igrali.« (Eva M., 6 let)

»Da bodo otroci v vrtcu lepo spali.« (Tilen, 6 let)

»Jagodno in čokoladno torto.« (Sara, 4 leta)

»Veliko torto.« (Rok, 3 leta)

»Darilo, da bo vrtec vesel.« (Niko, 3 leta)

»Vrtcu bomo zapeli in zaplesali.« (Julija, 2,5 leta)

(Otroci iz Vrtca Lipovci)

»Vrtec naj ima lep rojstni dan.«

»Naj ima lepo zabavo.«

»Naj bo vrtec še naprej veseli, okrašeni.«

»Prijazen do otrok.«

»Otroci naj bi bili v vrtcu še naprej veseli in nasmejani.«

»Naj ima veliko torto.«

»Da bi nas vrtec imel rad.«

»Polno igrač.«

Otroci iz Vrtca Gančani)

»Ka de se dobro špilo.«

»Ka de zdrav.«

»Medvedeka za srečo.«

»Labirint.«

»Drevesno hišico.«

»Žogo.«

»Sadje.«

»Čokolado.«

»Konjičeka.«

»Metuljčeka.«

»Barbiko.«

»Cukre.«

»Srčeka.«

(Otroci iz Vrtca Melinci)

To smo mi... še danes - otroci

Oddelek 1-2 let enote Beltinci

Oddelek 2-3 let enote Beltinci

Oddelek 1-3 let enote Beltinci

Oddelek 3-4 let enote Beltinci

Oddelek 3-6 let enote Beltinci

Oddelek 4-5 let enote Beltinci

Oddelek 5-6 let enote Beltinci

Oddelka 1-3 in 3-6 let enote Ižakovci

Oddelek 1-3 let enote Dokležovje

Oddelek 3-6 let enote Dokležovje

Oddelek 1-4 let enote Gančani

Oddelek 3-6 let enote Gančani

Oddelka 1-3 in 3-6 let enote Lipovci

Oddelki 1-2, 2-4 in 3-6 let enote Melinci

Pri izvedbi prireditev ob 70-letnici vrtca Beltinci so nam pomagali:

Občina Beltinci
KS Občine Beltinci
Pomurske Lekarne, Murska Sobota
Aluvar d.o.o.
Pomgrad d.d.
Tilia Print, Roman Klemenčič s.p.
ABD – Dimnikarstvo Murska Sobota d.o.o.
Radovednež, Karmen Kržišnik s.p.
Mlinopek d.d.
Avto Škafar d.o.o.
Saubermacher-komunala Murska Sobota d.o.o.
Elektroservis Aleksander Miklošič s.p.
Steklarstvo Maučec d.o.o.
Vulkanizerstvo Hari in Lebar, Gregor Hari s.p.
Za otroke d.o.o.
Sadjarstvo Mužinčič Zver
Eko-plin, Borut Meolic s.p.
CADIS d.o.o., Lendava
V.E.P.T. Rakičan d.o.o.
Makom trgovina d.o.o.

MEDIA d.o.o., Murska Sobota
Parketarstvo Jože Smej s.p.
Teleing d.o.o.
Horvat Andrej s.p.
TGP Ozmec d.o.o., Melinci
Korošak d.o.o.
Turopolje Murska Sobota d.o.o.
Taping, Sebastjan Cmager s.p.
Grelko d.o.o.
Storitve z gradbeno mehanizacijo Hartman Alan s.p.
Avtopralnica, Hartman Milena s.p.
Servis Drago Lorbek s.p.
Ječnik d.o.o.
Mizarstvo Kolman, Drago Kolman s.p.
Biroprodaja s.p.
Šemen Štefan s.p.
Mercator d.d.
Ljubljanske Mlekarne d.d.
Bulc Bratje d.o.o., PE Murska Sobota
Gonzaga d.o.o.

ISKRENA HVALA!

Bili smo in smo še danes – otroci

Zbornik ob 70-letnici je izdal

Zbrali in uredili

Martina Vidonja

Monika Šlichthuber Jerebic

Jezikovni pregled

Ksenija Raščan Beuermann

Grafično oblikovanje

Helena Vargazon

Anekdote in slikovno gradivo

otroci Vrtca Beltinci, zbrale strokovne delavke vrtca

Fotografije

arhiv Vrtca Beltinci in osebni arhivi

Tisk

Naklada

400 izvodov

Izdano

maj 2017